WASHINGTON DC

„І чужому научайтесь,
й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXVIII Ч. 165. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 31-го СЕРПНЯ 1961 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 31, 1961 No. 165. VOL. LXVIII.

КОНФЕРЕНЦІЯ СХВАЛИЛА КОМПРОМІСОВУ ЗАКОРДОННУ ДОПОМОГУ

Вашингтон. — 29-го серпня сенатсько - палатна Конференція схвалила закон про допомогу закордонові, згідно з яким впродовж найближчих 5-ох фінан. років ЗДА видадуть на допомогу закордонові в формі позик суму $7.200.000.000. Крім того новоприйнятий закон дозволяє в цьому 1961/62 фінансовому році видати на закордонну допомогу суму $4.253.500.000. Ця сума є на $509.000.000 менша від тієї, яку запропонував був Президент. Ухвалений проєкт закордонної допомоги є компромісовим, бо Президент пропонував, щоб ЗДА могли впродовж найближчих п'ятьох років видати на допомогу закордонові у формі позик суму $8.800,000,000. Сенат зменшив урядом запропоновану суму на $800 мільйонів, а Палата Репрезентантів відкинула довготерміновий урядовий плян допомоги, признавши на позики в першому році тільки суму $1.200,000,000. Спільна конференція ухвалила цю суму прийняту Палатою, але погодилась на те, щоб в дальших чотирьох роках ЗДА могли видавати річно по $1.500,000,000 на позики для недорозвинених країн. Уряд домагався, щоб в чотирьох дальших роках можна було видавати на позики по $1.900,000,000. Компромісовість ухваленого закону видко ще й з того, що конференція відкинула п'ятирічний плян допомоги у формі позик, бо не хотіла допустити до того, щоб уряд без контролі Конгресу міг призначати ті позики закордонним країнам. Але представники законодатної влади розуміють, що допомога закордонові мусить деколи бути довгоплянова, тому конференція дозволила Президентові робити довші зобов'язання щодо допомоги закордонові, але Президент мусить про них звітувати Конгресові. Білий Дім опублікував заяву, в якій хвалиться Конгрес за ухвалення закону про допомогу закордонові. „Цей закон дає урядові ЗДА повновласть заключати довготермінові договори з певністю, що їх можна буде зреалізувати", — пишеться в цій заяві. Президент хвалить Конгрес за те, що він має зрозуміння для потреби економічного розвитку недорозвинених країн. „Рішення спільної конференції з 29-го серпня, це важливий чин і для уряду ЗДА і для вільного світу", — сказав Президент, який є задоволений з нового законопроєкту, на який погодилася конгресова конференція. Вдоволений є і голова Сенатської Комісії Закордонних Справ сенатор Дж. В. Фулбрайт, який гаряче підтримував урядовий законопроєкт. Він сказав: „Це не є те, чого я хотів, тільки компроміс, але воно є краще від того, що в цій ділянці було досі". В прийнятому законопроєкті говориться про те, що коли Президент вважатиме, що в інтересі ЗДА треба заключити довготермінове порозуміння в справі допомоги, то уряд зможе це зробити, але кожнорічні фонди на позики для закордону Конгрес мусітиме затверджувати.

Третя армія в Бразилії підтримує віце-президента Ґулярта

Ріо де Жанейро. — Ситуація в Бразилії після резиґнації президента Квадроса щораз то більше ускладнюється. Три військові міністри заявили, що вони не допустять до влади законновибраного віце - президента Жоао Ґулярта і заарештують його, як він тільки прибуде до Бразилії. Ґулярт перебуває тепер у Франції, де він затримався в повороті з червоного Китаю. Але 29-го серпня, це значить 5-го дня після резиґнації Квадроса, ситуація погіршала настільки, що командант Третьої армії, яка розташована в провінції Ріо Ґранде де Суль, губернатором якої є шваґер Ґулярта, заявив, що він підтримує законного віце - президента Ґулярта. Кожної хвилини може прийти до боротьби між тими військовими частинами, які є проти Ґулярта, і частинами Третьої армії. В Конґресі щораз більше голосів за те, щоб Ґулярт таки обняв становище президента. Несподівано і бувший президент Кубічек заявив, що він підтримує Ґулярта. П'ять великих радіових станцій в цій південній провінції, які називають себе „станціями волі" підтримують Ґулярта. Також і центральна провінція Ґояс заявилася за Ґулярта. Сам Ґулярт чекає на розвиток подій у Франції, а Конґрес працює майже без відпочинку, щоб знайти якусь розв'язку, яка врятувала б країну від братовбивчої війни.

Бразилійський віце-президент Жоао Ґулярт

СССР припиняє частинну демобілізацію та знову погрожує Заходові

Москва. — Центральний Комітет Компартії СССР і рада міністрів проголосили спільну заяву, в якій виявляють, що військовий міністер маршал Маліновський дістав розпорядження припинити нібито передбачену редукцію збройних сил „поки не буде підписаний мировий договір з Німеччиною". Совєтська заява покликується на збільшування збройних сил Америкою й іншими західніми державами та погрожує їм, що у випадку вибуху війни, Совєти „розгромлять" своїх ворогів. Совєтська декларація запевняє, що Совєти першими не розпічнуть війни та що „проблема замирення з Німеччиною мусить бути розв'язана за взаємною згодою згідно з інтересами всіх причетних до цієї справи держав". „Ми не хочемо нікому диктувати наших умов. Але уряди західніх держав — говориться в тій заяві — відповідають погрозами й посилюють воєнні приготування, замість ділово розглядати совєтські пропозиції". Совєтська декларація покликується за промову през. Кеннеді з 25-го липня ц. р., яку характеризує як ультимат на адресу Москви. Ця теперішня совєтська декларація — пригадують газети — йде по лінії проголошеного Хрущовим 8-го липня ц. р. збільшення совєтського військового бюджету до 12,399.000,000 рублів на додаткових три і пів більйона дол. Совєтські збройні сили ніби мали бути зредуковані з 3,623.000 до 2.423.000 до 1962 року, але цей плян тепер закинено.

КАНЦЛЕР АДЕНАУЕР ПЕРЕСТЕРІГАЄ КЕННЕДІ ПРО ГРІЗНІ НАСЛІДКИ БЕРЛІНСЬКОЇ КРИЗИ

Берлін. — Західньо-німецький канцлер Конрад Аденауер передав через свого амбасадора в ЗДА д-ра Вільгельма Ґреве, який полетів був до Бонну з Вашинґтону спеціяльно на нараду з ним, листа до президента Кеннеді, в якому вказує на великі небезпеки, які грозять цілому західньому світові від дальшого некорисного розвитку Берлінської кризи. Тексту того листа ще не оприлюднено, але за газетними твердженнями 85-літній німецький канцлер звертає увагу Президента на небезпечні настрої, які народжуються в німецькому народі внаслідку нерішучої політики західніх альянтів, що не зуміли перешкодити східньо-німецьким комуністам у відрізанні Східнього Берліну та повному інкорпоруванні його до комуністичного світу за залізною заслоною. Ці настрої — буцім-то кажеться в листі Аденауера — скріплюють концепції невтральности Західньої Німеччини, за ціну якої німці буцім-то дістали б більший шанс об'єднання. Тому Аденауер перестерігає Президента, щоб Совєти не вийшли скріпленими з майбутніх східньо-західніх переговорів в справі Німеччини й Берліну і щоб Захід не придивлявся знову байдуже і безсильно, якщо большевики захотіли б на власну руку перевести в діло заповіджений плян мирового договору з Східньою Німеччиною та передачі „права" східньо-німецьким комуністам спутати вільну комунікацію між Західнім Берліном і Західньою Німеччиною. Лист Аденауера — пояснюють коментатори — стоїть у зв'язку з теперішньою передвиборчою кампанією в Західній Німеччині, в якій опозиційна до Аденауера партія соціялістів знову гостро таврує його, як сліпого й слухняного союзника Заходу. Хоч приїзд віце-президента Линдона Джансона до Західнього Берліну і скріплення тамошнього американського ґарнізону піднесли мораль німців, проте — твердять газети — німці не є певні, чи большевики не здобудуть їхнім коштом дальших успіхів при пасивній поставі Заходу. Невтральність Німеччини була б найважчим ударом по цілій оборонній концепції Організації Північно-атлянтійського пакту (НАТО), де західньо - німецькі збройні сили становлять тепер одну з найповажніших позицій. Тим часом дипломатичні наради між західніми трьома великодержавами продовжуються. Газети заповідають з'їзд міністрів закордонних справ ЗДА, Англії, Франції і Західньої Німеччини на 12 вересня ц.р. у Вашинґтоні. 17 вересня відбудуться парляментарні вибори у Західній Німеччині, а 19-го вересня буде відкрита нова сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, на яку приїде й Андрей Ґромико. Західня преса заявляє певність, що розбіжності думок між західніми альянтами щодо дальшої тактики супроти Совєтів будуть вирівняні в усіх деталях. Американський амбасадор в Москві, Люеллин Томпсон, який перебуває на феріях в Західній Німеччині, вертається під кінець цього тижня до Москви.

Конрад Аденауер

Айзенгавер підтримуватиме кандидатуру Ніксона на губернатора

Ґетисбурґ, Па. — Колишній віце - президент Ричард М. Ніксон 28-го серпная відвідав ґенерала Айзенгавера, з яким обговорював проблеми внутрішньої і закордонної політики. З цієї нагоди Айзенгавер заявив на пресовій конференції, що він може порадити Ніксонові, чи кандидувати на губернатора Каліфорнії в 1962-му році, чи ні, коли б віце - президент його про це попросив. Айзенгавер заявив, що він підтримуватиме кандидатуру Ніксона на губернатора, якщо Ніксон рішиться кандидувати. „Я зроблю все, що зможу, щоб йому допомогти", — казав Айзенгавер. Ніксон ще не рішився, чи кандидувати в 1962-му році. Він заявив пресі: „Численні особи кажуть мені, що вони зробили б на моєму місці. Моя відповідь їм є така, що вони не є на моєму місці". Ніксон 4 дні перебував на сході і переводив конференції з своїми приятелями. В середу 30-го серпня Айзенгавер має бути у Вашинґтоні і буде, здається, конферувати з Ніксоном.

Бразилійська криза загрожує програмі економічної допомоги Латинській Америці

Вашинґтон. — Урядові обсерватори в столиці затривожені тим, що несподівана політична криза в Бразилії загрожує здійсненню тієї економічної допомоги, яку ухвалено на конференції в Уруґваї, і яку президент Кеннеді назвав Американським Союзом для Поступу. В урядових колах гадають, що навіть якби справу президентури вдалося мирним способом розв'язати, то теперішні події припинять економічний розвиток Бразилії, що матиме вплив на інші латинські американські держави, бо ж Бразилія найбільша країна в Південній Америці. ЗДА обіцяли допомогу Латинській Америці, але узалежнювали її від соціяльних реформ в американських державах. Бразилійська криза вже спричинила відкладення конференції Міжнародного порозуміння в справах кави, яка мала відбутися цього тижня. Без Бразилії не можна дійти до порозуміння в справах кави, бо Бразилія, — це найбільший продуцент кави в цілому світі.

Альжирські араби заповідають загострену війну проти Франції

Туніс. — Новий прем'єр закордонно - революційного уряду Альжиру Юссеф Бен Хедда, приналежний до скрайньо - лівого крила арабських націоналістів, заявив, що визвольна війна в Альжирі проти Франції буде продовжуватись з більшою натугою, але що альжирські араби готові до переговорів з Францією для мирного полагоджения конфлікту, якщо тільки Франція ґарантуватиме інтеґральність Альжиру включно з Сагарою. Настоювання Франції, щоб Сагару трактувати, як окрему адміністраційну й господарську одиницю, стало причиною зірвання останніх французько - альжирських переговорів. В офіційному комунікаті т. зв. Національної Ради Альжирської революції, що є законспірованою організацією, яка звичайно збирається на наради в одному з північно-африканських міст, говориться про те, що настав час для матеріяльної, політичної і дипломатичної підтримки (для яльжирської боротьби арабських націоналістів) від соціялістичних країн Африки, Азії і Латинської Америки. Газети звертають увагу, що нічого не говориться тут про „соціялістичні країни" Европи, з чого виходить, що новий лівий уряд Альжиру орієнтується радше на допомогу від комуністичного Китаю, як від СССР, а також від Куби й таких „соціялістичних" країн Африки, як Ґана і Ґвінея та З'єдинена Арабська Республіка Гамаля Нассера. Новий альжирський прем'єр Бен Хедда має марку „альжирського Мао Тсе-тунґа" від часу, як він вперше поїхав від альжирських націоналістів до Пейпінґу і потім постійно пропаґував співпрацю з китайськими комуністами.

Агент секретної служби оповідає, як пані Кеннеді врятувала життя Президентові

Ню Йорк. — Емеритований шеф секретної служби Ю. Боґман опублікував статтю в тижневику „Лук", в якій оповідає, як пані Кеннеді врятувала життя своєму чоловікові. В грудні минулого року, емеритований поштовий працівник Ричард Павлічек паркував своє авто, наладоване 7-ма пачками динаміту, недалеко авта, яким мав їхати президент - елект Кеннеді. Він плянував своїм автом наїхати на авто Кеннеді і спричинити катастрофу, в якій згинув би Кеннеді і він сам. Павлічек признався перед аґентами секретної служби, що він змінив свій плян, коли побачив пані Кеннеді, яка вийшла з двома дітьми, щоб попрощатися з чоловіком, який від'їжджав на Службу Божу в дні 11-го грудня. Павлічек змінив свій плян вбити Президента, бо „не хотів поранити або вбити його дружину та дітей". Боґман оповідає, що президент Айзенгавер зімлів був під час побуту в Афґаністані, коли виходив на гору 6.000 стіп заввишки. Особистий лікар Айзенгавера д-р Снайдер заявив, що Айзенгавер не був зімлів, тільки дістав був кисень, коли був на горі.

МекНамара закликає населення до співпраці при будові сховищ

Сієттел, Вашинґтон. — Секретар оборони Роберт МекНамара вислав на конференцію Американського Муніципального Товариства шефа протирадіяційних сховищ Пола С. Фішера, який закликав делеґатів до співпраці із департаментом оборони в справі побудови сховищ. Фішер заявив в імені секретаря оборони, що перенесення справи цивільної оборони до департаменту оборони зовсім не означає того, що військовість хоче контролювати ділянку цивільної оборони. Фішер просив посадників міст і членів міських управ співпрацювати з департаментом оборони при плянуванні і будові протирадіяційних сховищ. МекНамара зазначив в своєму зверненні, що $93 мільйони призначені на те, щоб можна було плянувати справу протирадіяційної оборони.

Об'єднані Нації ухвалили міжнародну конвенцію про бездержавні особи

Об'єднані Нації. — В минулий понеділок 28 ц. м. закінчилась конференція 30-х держав, скликана Об'єднаними Націями, для визначення правного статусу бездержавних осіб. Ця конференція була продовженням конференції у Женеві в 1959 році, де прийнято всі постанови, за вийнятком тої, що формулює право держави позбавити свого громадянства. Тепер цю прогалину заповнено, але дану постанову прийнято більшістю 21 голосів при 7-х державах, що стримались, і двох, що абсентувались. З'єдинені Держави також не голосували, пояснивши, що вони вважають прийняту конвенцію за занадто бюрократичну й ретроґрадну, з наданням занадто широких компетенцій державам — позбавляти людей громадянства. Ця конференція в Об'єднаних Націях тривала від 15-го серпня ц. р. Міжнародна конвенція ввійде в життя в два роки після того, як щонайменше шість держав ратифікує її. Тексту тієї міжнародної конвенції, дуже важливої передусім для всіх політичних еміґрантів, покищо не оприлюднено.

• **Індійський прем'єр Неру,** щоб злагіднити погане враження, що його зробив за кордоном своєю заявою про „право" східньо-німецьких комуністичних властей заборонити своїм мешканцям свобідно переходити до Західнього Берліну, написав листа до західньо-берлінського посадника Віллі Брандта з висловами співчуття для мешканців поділеного міста та з заявою, що доступ до Західнього Берліну повинен бути вільний.

Сенатор Тирмонд шукає допомоги в ген. МекАртура

Вашинґтон. — Сенатор-демократ із Південної Каролайни Стром Тирмонд виявив, що він старався про допомогу ґенерала армії Даґлеса МекАртура, щоб перемогти тих, які примушують мовчати вищих військовиків та не дозволяють їм займати голос в протикомуністичних справах. Сен. Тирмонд конферував про це з ген. МекАртуром в Ню Йорку довше як дві години, але не хотів виявити подробиць цієї розмови. Сен. Тирмонд заявив, що „Америка дійсно потребує динамічного проводу і досвіду", який міг дати ґенерал МекАртур. „Коли б наша країна слухала була порад ґенерала, головно під час війни в Кореї, то ми були б тепер в кращому положенні, ніж ми є", — казав сен. Тирмонд.

Японія відкидає застереження СССР щодо її пакту з Америкою

Токіо. — Японський уряд відкинув закиди Совєтів на адресу японсько - американського договору взаємної безпеки, як ніби аґресивного протисовєтського акту. Японський прем'єр Гаято Ікеда відповів на листа Хрущова, що його передав йому Анастас Мікоян 14 серпня ц. р., приїхавши до Токіо ніби на відкриття совєтської виставки, а фактично для відтягання Японії від пакту з Америкою та для політичної пропаґанди. На закид Хрущова, що американські військові бази в Японії „перешкоджують нормалізації відносин між СССР та Японією" японський прем'єр пригадав Хрущову, що тоді, коли в жовтні 1955 року підписано в Москві протокол про потребу нормалізації цих відносин, то американсько - японський договір вже існував, і то в куди гіршому вигляді для суверенних прав Японії, аніж теперішній.

Москва оскаржує Захід у шпигунській роботі — підводними човнами

Москва. — Совєтський уряд заявив, що „чужинні підводні човни" запускались в останньому часі на совєтські води, переводили „маневри й обсервації" для шпигунських цілей та допускались порушення совєтської територіяльно-морської суверенности. Заява совєтського уряду, проголошена ТАСС-ом, не каже ні про державне походження тих підводних човнів ані про докладний час і місце їхньої появи. Зате Совєти „пригадують", що всі чужинні підводні човни, які хотіли б запливти на совєтські води, повинні зголосити таке бажання Москві й дістати на це дозвіл і перебувати на совєтських водах на поверхні моря. Совєти покликуються при цьому на власний декрет з 5 серпня 1960 р., в якому м. і. встановлено 12-милеву прибережну смугу, як „внутрішні води". Американська преса, коментуючи той совєтський комунікат, вважає його за пропаґандивний трюк у зв'язку з теперішньою Берлінською кризою, щоб відвернути увагу міжнародної опінії від варварських актів східньо - німецьких властей під протекцією СССР. Однак не є виключене, зазначують коментатори, що дійсно західні підводні човни заплили під час останніх маневрів НАТО на такі води, що їх большевики вважають внутрішньо - совєтськими та які проте в очах Заходу є міжнародними: бо 12-милева смуга не є міжнародно визнана, а є нею тільки 3-милева прибережна смуга. З другого боку — совєтські підводні човни вічно швендяються біля берегів ЗДА і Канади.

• **Совєтський амбасадор в Пакістані,** Михайло Капиця, звернувся до пакістанського уряду з імпертинентним запитом, які-то совєтські міста будуть бомбардовані країнами т. зв. Середньо-східнього пакту (СЕНТО), що ніби хочуть напасти на СССР. До того пакту належать Англія, Туреччина Іран і Пакістан. Совєтська преса проголосила недавно „документи" про військові пляни СЕНТО. Названі держави відразу окреслили ті документи, як пропаґандивні фальсифікати.

3-го вересня починає діяти закон про збільшення мінімальної платні

Вашинґтон. — 3-го вересня ц. р. починає діяти закон про збільшення мінімальної платні. Фахівці обраховують, що здійснення цього закону в першому році його діяння коштуватиме працедавців від $336 мільйонів до $500 мільйонів. Цей закон ухвалено минулого року, і при ухваленні його дуже активним був тодішній сенатор Джан Ф. Кеннеді. Згідно з цим законом 3-го вересня коло 2.5 мільйона робітників дістануть більшу мінімальну платню за одну годину праці. Департамент праці оцінює, що 1.900.000 робітників дістануть збільшену платню до $1.15 (досі вони заробляли по одному долярові за годину). Крім того коло 660.000 робітників дістануть збільшену платню до одного доляра, бо досі вони заробляли по менше, як по долярові.

В Бостоні помер Всч. о. Григорій Том

Бостон, Масс. — Тут помер несподівано у понеділок дня 28 серпня ц. р. Всч. о. Григорій Том, парох української католицької церкви Святого Серця Ісусового в Бостоні від січня 1947 року. Покійний, народжений в Сиракюзах, був сином Івана й Анни Томів і вчився в малій семінарії св. Василія в Стемфорді і в духовній семінарії ім. св. Йосафата у Вашинґтоні й одержав ступінь бакалявра наук на Католицькому Університеті у Вашинґтоні. Протягом довгих років Покійний був членом УНСоюзу.

В АМЕРИЦІ

• **Уряд публічного здоров'я** стверджує, що в першій половині цього року народилося в ЗДА рекордово велике число дітей — 2,077.000. Досі рекордовим роком був 1959 рік, в якому від січня до червня народилося було 2,065,000 дітей. Якщо число народжених дітей буде збільшуватися в такому темпі, як в першій половині року, то цього року повинно б народитися 4,386,000 дітей. Досі річний рекорд дав 1957-ий рік, коли народилося 4,279,689 дітей.

• **Голова Републиканського Крайового Комітету** конґресмен Віллям Е. Міллер заявив в телевізійному інтерв'ю, що колишній віце-президент Ричард М. Ніксон є титулярним провідником Републиканської партії. Конґресмен Міллер казав, що на провідника партії вибрано Ніксона на Крайовій Номінаційній Конвенції, тому Ніксон залишається партійним провідником аж до найближчої конвенції в 1964-му році.

• **В трьох повітах** середнього ньюйоркського стейту 35 осіб занедужали на паралітичне поліо, тому уряд публічного здоров'я вислав до Сиракюз 350.000 доз вакцини д-ра Сейбіна, якою повинні щепитися всі особи до 50-го року включно.

• **7 членів родини** недавно вбитого домініканського диктатора Рафаеля Трухільйо прилетіли літаком до Ню Йорку, де їх привітали ворожими окликами 300 демонстрантів. 40 поліцистів і аґентів секретної служби відпровадили прибулих до лімузини, якою від'їхали вони до готелю.

• **Палата Репрезентантів** ухвалила законопроєкт про будову крайового акварію, який має коштувати від 15,000.000 до 20,000.000 долярів. Проєкт прийнято більшістю 28 до 135 голосів. Цю пропозицію має ще ухвалити Сенат.

У СВІТІ

• **12-річний Ервін Шабо** мешкає на передмісті Берліну, так званому Айскеллері, де є тільки 3 „баверські" родини і звідкіля до англійської зони Західнього Берліну веде широкий на 8 стіп „коридор". Коли в минулому тижні Ервін Шабо їхав, як звичайно, своїм ровером до школи в Західньому Берліні, східньо-німецькі поліцисти крикнули до нього „цурік" і хлопець вернувся до дому. Повідомлена про це школа звернулась за охороною для її учня до англійської командантури в Берліні і від наступного дня Ервін Шабо їде своїм ровером, попереджуваний та стережений позаду двома „джіпами" з англійськими вояками. Така процесія їде двічі денно тим штудерним „коридором", а комуністичні поліцисти придивляються їй з-поза кущів.

• **Московська „Совєтская Россія"** гостро критикує французьку виставку в Москві, закидаючи їй, що вона фальшиво представляє дійсну Францію. Особливо совєтським критикам не подобаються образи й різьби модерного абстрактного напрямку.

• **Пакістанський закордонний** міністер С. К. Дехляві перевів в столиці Індії Ню Делі розмови про зберігання миру і уникання інцидентів на кордоні Пакістану та індійської провінції Пунджабу. Ці переговори і пізніші заяви мали на цілі злагіднити останні напружені відносини між Індією і Пакістаном. Між тими двома країнами існує перманентний спір за Кашмір, до якого мають претенсію обидві держави.

• **Східньо-німецька радіостанція** почала надавати окремі пропаґандивні авдиції для американських вояків в Західньому Берліні англійською мовою, глузуючи з них та Америки і закликаючи до непослуху команді. З другого боку американська радіостанція з Західнього Берліну збільшила число своїх передач і діє круглих 24 години на добу.

• **У Берліні,** на кордонному пункті в Марктрафенштрассе, юрба коло 500 західніх берлінців почала обкидувати камінням східньо-німецьких поліцистів по другому боці застав. Тоді східньо-німецька поліція підтягнула туди пожежний танк і почала зливати західніх берлінців водою. Західньо-німецька поліція розпорошила демонстрантів, а американці вислали на той небезпечний пункт один військовий танк.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates:: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J

У розпалі холодної війни

Упродовж останнього тижня Москва дістала дві приємні для неї вістки: в Британській Ґвіяні виграла вибори Народно - прогресивна партія, а її засновник та голова, д-р Чедді Джаґан, арештований британським губернатором у 1953-му році за спробу встановити в тій країні комуністичний режим, став прем'єром; і в Тріполі, у Лівії, Національна Рада Альжирської революції настановила на місце поміркованого прем'єра закордонно - революційного уряду Альжиру Фергата Аббаса — молодшого від нього на 20 років Юссефа Бен Хедду з лівого - радикального крила альжирсько - арабських націоналістів, який відразу заповів, що звернеться по допомогу до „соціялістичних країн Азії, Африки й Америки". Ці милі для кремлівських володарів події збалянсувала прикра для них вістка про зречення „прогресивного" президента Бразилії Жаніо Квадроса.

Проте, було б великою помилкою охрещувати всіх, хто заповідає поважні соціяльні реформи, вживає термінології „соціялізму" або й звертається по допомогу до Москви чи Пейпінґу, як комуністів чи комуністичних агентів. Ділити світ на комуністів і антикомуністів, на прихильників і противників Москви — це було б велике спрощення нинішньої міжнародної ситуації та актуальної проблематики. Для Західньої Европи, для Америки й України, російський большевизм та його агресивний імперіялізм є центральною проблемою, і тому для західнього світу, зорганізованого в системі оборонних бльоків, боротьба проти того імперіялізму стоїть на найпершому місці. Тож нас гнівається, коли багато країн у широкому світі ставляться до цієї боротьби з байдужістю, коли вони проголошують у сучасній затяжній холодній війні свою невтральність і радо приймають від Москви грошові позики, ба навіть зброю і техніків. За політичне становище тих невтральних країн іде змагання між Вашинґтоном і Москвою. Але було б неповажно твердити, що всі ті країни, які не хочуть належати до західнього зорганізованого табору, є „комунофільськими", як також було б неповажно заперечувати факт, що існують у світі численні країни, *які мають свої власні пекучі проблеми*, що для них справа російсько - большевицького імперіялізму покищо не стоїть на першому місці.

Очевидно, що Москва використовує неґативну спадщину колоніялізму з минулих сторіч для власних цілей. Вона насторожує азійсько - африканські народи проти їх колишніх колоніяльних окупантів і використовує бідність та соціяльну заскорузлість у південно - американських країнах для аґітації проти З'єдинених Держав, як нібито винуватця такого стану. Боротися проти тієї аґітації треба різними способами, і це є річчю не лише західнього пропаґандивного апарату, але й західньої закордонно - економічної та закордонно - культурної політики. Такі промахи, як їх Бельгія допустилась у відсталому Конго, Португалія в Анголі чи Франція в Альжирі — мстяться на всіх західніх країнах, бо ворожа їм комуністична пропаґанда всіх їх підтягає під один знаменник з тими колоніяльними державами. Але з цього ще не виходить, що туніський президент Габіб Бурґіба, використавши в Об'єднаних Націях комуністичні голоси в акції проти Франції, „переорієнтувався" на Москву, ані навіть те, що альжирські араби, сподіваючись грошей і зброї від Пейпінґу, наставились на комунізм. Яскравим прикладом може послужити Об'єднана Арабська Республіка, яка дістала від Москви зброю, підводні човни і летаки, але заборонила комуністичну партію і поборює кожний вияв активности комуністів.

Від мудрости, послідовности і ясности західньої політики залежить, щоб комуністи не мали догідного для їхньої демагогії ґрунту в різних країнах світу.

Фальшівники „секретних документів"

В суботу 19-го серпня ц. р. совєтська преса надрукувала заяву Телеграфічної Аґенції Совєтського Союзу — ТАСС'у — з приводу розкриття і публікації цілої низки „секретних документів" про мілітарні пляни СЕНТО, значить, союзу держав т. зв. Багдадського пакту, що до нього входять тепер Велика Британія, Туреччина, Іран та Пакістан. Того ж самого дня тексти цих „документів" опубліковано в органі міністерства СССР „Красная Звезда".

День перед тим у конференційній залі ТАСС'у в Москві відбулося вручення згаданої вище заяви закордонним журналістам. Водночас на розставлених в цій залі стендах були порозвішувані фотокопії „секретних документів", що їх уже журналісти до рук не одержали, а тільки мали змогу прочитати й сфотографувати, хоч ті фотографії на ділі нічого їм не давали, зокрема не дозволяли встановити автентичности цих документів, усе з помітками „цілком секретно".

Згідно з заявою ТАСС'у й інформаціями, переданими кореспондентам закордонних і совєтських газет, фотокопії „секретних документів" СЕНТО одержала ТАСС від совєтського уряду для оприлюднення. Зміст цих невідомо звідки одержаних документів мав би свідчити про те, що середньо-східньоазійські країни, члени - СЕНТО розробили докладні пляни атомової атаки не тільки на Совєтський Союз й інші країни комуністичного бльоку, але навіть на ... свої ж власні території. В одному з опублікованих документів п. н. „Вибір цілей для атомових ударів", що його нібито опрацювала військова комісія СЕНТО, значить Британії, Ірану, Пакістану і Туреччини, і що його буцімто передано для апробати „вищим інстанціям ЗДА і Великої Британії, передбачено створення „атомової заслони", що мала б постати внаслідок знищення з допомогою атомового бомбардування всіх міст і місцевостей на самих же таки територіях держав СЕНТО, передусім Ірану й Пакістану, для охорони ... інших країн вільного світу проти евентуальної атомової атаки Совєтського Союзу. В заяві ТАСС'у стверджується далі аж два рази, що подібні пляни випрацювали ЗДА і Велика Британія також і щодо інших країн — членів оборонних союзів НАТО і СЕАТО, які нібито теж мають бути знищені в разі потреби.

Ревеляції ТАСС'у і висловлені Совєтами на їх підставі закиди такі несамовито безглузді й диковинні, що не викликали майже ніякого враження у світі. Годі ж бо подумати, щоб уряди будь-яких держав, навіть найбільше „запродані", могли погодитися на те, щоб з їх країн і за їхньою ж таки згодою мали бути створені „оборонні смуги" смерти і руїни, годі повірити, щоб такі пляни знищення своїх власних союзників, і то з усіх існуючих союзів НАТО, СЕАТО і СЕНТО, могли розробляти З'єдинені Держави Америки і Велика Британія. Ці моменти і підкреслили уряди заінтересованих держав, стверджуючи водночас із цим, що передані Совєтами для публічного відома „секретні документи" — це чергові совєтські фальшивки з багатьох подібних фальшованих документів і матеріялів, що ними користуються комуністи в своїй пропаґанді і дипломатії. Оголошуючи їх, Москва мала на меті не так може компромітацію мілітарних кіл ЗДА і членів СЕНТО, як застрашення населення й урядів таких країн, як Іран, Пакістан та Туреччина і вишантажування їхньої згоди на... встановлення „дружніх взаємин" з СССР. Але з цим вони не матимуть багато успіху, бо не тільки уряди, але й публічні опінії окремих народів починають визнаватися у фальсифікаторських трюках Москви.

Василь Качмар

У РОКОВИНИ ЗДОБУТТЯ КИЄВА

(31-го серпня 1919 р.)

Історія пише, що в липні 1919 року Українська Галицька Армія, по невдалих боях з поляками за Львів, перейшла за Збруч. Отой перехід не тільки скріпив бойові сили та дух Армії УНР, але й уможливив створення випадної бази для широкозакроєної спільної протибольшевицької акції. Об'єднана бо спільним горем і спільними ідеалами Армія, хоча боса й гола, забута цілим світом, без амуніції, надлюдським зусиллям кинулася в наступ проти москалів.

9-го серпня впала під натиском І-го корпусу УГА — Жмеринка, 12-го серпня — Вінниця, 14-го Хмельник, Янів і Калинівка. Водночас ІІ-гий корпус через Староконстантинів - Летичів наблизився до лінії Шепетівка - Полонне. 19-го серпня большевики залишають Уланів, Райгородок, Махнівку та Бердичів. ІІІ-ій корпус зайняв Козятин, прямуючи на Хвастів.

Наддніпрянські частини, при допомозі 11-ої галицької бриґади й буковинських стрільців, захопили лінію Ямпіль-Вапнярка - Тульчин - Брацлав - Липовець і Погребище, посуваючись у напрямі Херсонщини й Дніпра. Коли ж ліве крило Армії зайняло 25-го серпня Новгород Волинський, Житомир, Коростишів і Коростень, а центр зайняв Васильків, прийшло до кривавого бою під Бояркою. 29-го серпня українські війська стали на лінії Петриковець-Святошин - Жуляни - Совки, звідкіля вперше побачили золоті бані матері українських городів — Києва! А вже ввечері того ж дня частини УГА заволоділи залізничим перстенем столиці України.

31-го серпня об'єднані українські армії здобули Київ. Повінь квітів, сльози щастя, що блищали в очах вимученого большевиками населення, були заслуженою нагородою для українського вояцтва за його геройство та самопожертву.

Дальші події відомі. Київ і всю Україну поневолили наші вороги, зокрема москалі. Поневолили, та не подолали. Бо цю правду голосив уже невмирущий Тарас Шевченко: „І несситий не виоре на дні моря поля ... Не скує душі живої ..." Бо Україна — це джерело історичного життя Сходу Европи. А Київ — це зівчний свідок незломної сили та волі української нації.

Столиця Соборної України, побудована впродовж тисячі літ на правому березі Дніпра, мала десятки церков і монастирів. Мабуть, жадне інше місто світу не виростало так природньо з своєї землі. Важливою у цьому відношенні є лінія Дніпра. Оця найбільша ріка України, що простяглася на 2, 265 кілометрів, є найважливішою життьовою артерією нашої батьківщини. Над берегами Дніпра стоять більші та менші українські міста.

Київ — це тисячоліття історія України - Руси. У розкопаних могилах України знаходили золоті та срібні візантійські монети з 3-4 ст. по Христі. А з цього висновок, що Київ не був заснований Аскольдом і Диром, не заснували його й леґендарні брати Кий, Щек і Хорив. Київ і його околиця були заселені нашими предками ще в палеолітичній добі. Конгресмен Галагер з Байону, що кілька років тому був у Києві, оглянувши його, твердить: „Це місто мусіло рости не одно, а десятки століть. Якщо ви оглядаєте його прецінні старовинні будівлі - святині, то відчуваєте подих століть".

Одначе, для нас важливе те, що ми Київ реально пам'ятаємо. Тисячоліття живої історії Києва, свідомої історії, дає одну з найбільш барвних і повноцінних картин життя та творчих змагань Києва не тільки в тодішній Европі, але й в цілому світі. В історичній перспективі можна сміливо зараховувати Золотоверхий наш Київ у добі перелому першого та другого Христового тисячоліття до міст такої кляси, як Париж, Лондон і Шанхай. Київ на своїх горах, поза Візантією, був у Східній та Середній Европі найбільш блискучим, живим і культурним містом. У тому княжому нашому Києві схрещувалися культури Германії та гелленської Візантії.

Так, це був могутній центр під кожним оглядом. Не тільки наші історики, але й чужинці стверджують, що в Києві 11-го віку було понад 400 церков. Це дає своєрідну пропорцію для виміру релігійности українців, а також для визначення величі Києва тієї доби. Ота велич і багатство землі нашої були предметом заздрости сусідської дичі зі сходу, півночі та заходу.

У 1169 р. Андрій Боголюбський з Суздаля завоював, пограбував і знищив Київ. Одначе смертельного удару завдав Києву внук монгольського Джінґіс-хана, Батий у 1240 році. Його дикі орди знищили Київ до тла. А потім завойовували та нищили Київ литовці, поляки, москалі і німці. Всі оті вороги були згідні: могутній і вільний Київ — це могутня і вільна християнська Україна! А це значить — кінець грабіжництва захланних сусідів України.

І все ж таки, хоч проголошували вороги Києву присуд смерти, діяла й по сьогодні діє якась животворна незламна сила, і з руїн та знищення, мов отой фенікс із попелища, столиця України завжди упродовж історії відроджувалась, могутнішала, домінувала над Москвою!

17 століття, доба панування в Україні наших гетьманів, це була доба тріюмфального розквіту Києва. Правда й ця доба скінчилася у 1709 р. поразкою під Полтавою. Цар Петро І звелів побудувати в Києві на Печерську твердиню, щоб таким робом держати залізним п'ястуком за горло гордий Київ. Одначе в роках 1917 - 1920, в час нашого національного зриву, Київ знову проголосив усьому світові Січневими Актами право на вільне та державне життя України.

І тепер по десятиріччях московсько - комуністичної тиранії, не зважаючи на нечуваний в історії людства гніт та терор, Київ стоїть як символ незнищимости українського політичного, релігійного та своєнаціонального духа!

Треба вірити, що вже незадовго Київ буде столицею Вільної, Соборної України! І тоді українці здійснять пророцтво св. Андрея Первозванного, що на Київських горах має стояти найбільше християнське місто на Сході ....

Б. Галайчук

НЕЯСНА РОЛЯ АРҐЕНТИНИ

Буенос Айрес. — В останніх часах появляються у пресі вістки про пачкарські літаки, які потайки приземлюються у деяких рідкозаселених околицях Арґентини, вивантажуючи різний товар. Тому годі дивуватися, що недавно приземлився на одному малому підстоличному летовищі літак, який „перепачкував" до Арґентини кубинського міністра господарства, Гевару. Цю „контрабанду" перевезено потайки до президентського палацу, де відбулася його розмова сам-на-сам з президентом. Опісля Гевара полетів тим самим літаком до Бразилії.

Протикомуністична преса зчинила крик, збройні сили лайняли таку гостру поставу, що, здавалося, години Фрондізі на президентському пості пораховані. Мусів, сердега, виголосити дві радіові промови, щоб оборонитися від закидів. Генерали й адмірали прийняли обидві промови дуже холодно, але кульмінаційний пункт кризи минув. Фрондізі залишився, а вилетів лише міністер закордонних справ Мухіка, який не брав ані участи в розмові з Геварою, ані в організації зустрічі.

Обороняючи президента від обвинувачень, міністер закордонних справ Мухіка вжив двох арґументів:

1) „Загальновідомо, що кубинський уряд ясно й недвозначно змагає до того, щоб злагіднити напруження із ЗДА, і старається дійти до „модус вівенді", сприйнятного для обох сторін";

2) До того самого, мабуть, змагають і ЗДА — бо ж американський дипломат Гудвін стрінувся був у Пунта дель Есте з Геварою. „А не треба забувати, що — підкреслив міністер — Гудвін є особистим представником президента Кеннеді. Виходило б, що коли Гудвін мав розмову з Геварою, з американського боку існує бажання розв'язати спірні питання". При цьому міністер додав, що Гудвін запросив на ту розмову арґентинського дипломата Ляррету: „Я — мовляв — хотів би, щоб при тій зустрічі був арґентинський 'свідок'". „Це — заключив міністер — є доказом нашних тісних взаємин із ЗДА: „сам" Гудвін запросив арґентинського делеґата, щоб був приявний при розмові з Геварою".

З першим твердженням легко погодитися: ми ствердили, у попередньому дописі, що Кастрові тепер залежить на згоді із ЗДА, але на базі визнання „соціялістичного" ладу на Кубі, або, за словами Гевари, на визнанні „засади коекзистенції" в Західній гемісфері. Невже Вашингтон готовий на таку капітуляцію? Ні — Вашингтон безпощадно спростував інсинуацію арґентинського міністра, який, як виходить, не лиш приписав американському дипломатові неіснуючі тенденції, але просто перекрутив факти. ЗДА — мовляв — і не думають змінювати постави, поки Куба продовжує альянс з комуністичним бльоком. Розмова з Геварою була зовсім неформальною і навіть випадковою. Гудвін прийняв запрошення на прийняття у бразилійського делеґата, не знаючи, що там буде Гевара; Ляррету ж запросив він тому, що не говорить по-еспанськи. Коли прибув Гевара, інші латиноамериканські дипломати звели його з Гудвіном, намагаючись наладнати розмову. Гудвін чемно вислухав заяву Гевари, мовляв, Куба бажає розв'язки конфлікту та наладнання торговельних взаємин — і пригадав, що ЗДА не підуть ні на які розмови, поки Куба належить до комуністичного бльоку.

Як виходить, арґентинський міністер, полинувши на крилах уяви, оповів казку з „тисячі й одної ночі" і вийшов ганебно скомпромітований . Це коштувало йому його міністерського посту. Слід згадати про дивну практику, яка закоренилася після протиперонівської революції: міністер закордонних справ є позолоченою головою, а всю дипломатію веде віце - міністер, згідно з вказівками президента. Але ніякий з дотеперішніх міністрів не орієнтувався так слабо у дипломатії, як цей останній — його іменування викликало було загальне здивування. Тим самим можна, на перший погляд, пояснити його компромітуючу казку про Гудвіна, Гевару та Ляррету. Але можна стрінутися в журналістичних колах з твердженням, що нещасний міністер Мухіка оповів ту казочку після розмови з президентом, якого інтеліґенція та політичний хист загальновідомі. Якщо воно дійсно так, тоді виходило б, що Мухіка прийняв на себе — свідомо чи несвідомо — ролю жертвенного козла, ухарактеризованого на героя фарси. Скандал, викликаний неповажною казочкою, відсуває в тінь суть справи: дивну ролю арґентинського президента супроти Куби.

Як пам'ятаємо, його постава була первісно чітко протикастрівською. Не хто інший, як Фрондізі, розпочав минулорічну дипломатичну кампанію проти кубинського режиму, домагаючись, щоб Кастро відкинув хрущовську пропозицію опіки. І не хто інший, як арґентинський представник у континентальній раді оборони, домагався, щоб звідтіля усунули кубинського представника.

Несподівано прийшов зворот на 180 ступенів. Почалося від пропозиції посередництва між Кубою та ЗДА, яка викликала була загальне обурення. Ми коментували її своєчасно, як „добрі послуги" — але добрі лише для Кастра. Опісля він стрінувся, у прикордонному місті Уруґваяні, з Жаніо Квадросом — і після довшої розмови сам-на-сам з бразилійським президентом, що саме тепер зрікся, підписав з ним договір приязни, зредаґований у мрячних, загальникових фразах, який зобов'язує обох контраґентів до консультацій. Під час недавньої конференції в Пунта дель Есте арґентинська делеґація не зробила ні одного кроку без попередньої консультації з бразилійською. Тобто давня розмова — теж сам-на-сам — з кубинським наркомфіном є лише черговою ланкою в довгому ланцюзі. Обсерватори підкреслюють, що зворот на 180 ступенів прийшов саме після вибору Квадроса на президента.

Що це все значить, як пояснити цю зміну, а зокрема підозрілі розмови сам-на-сам Фрондізі, який постійно підкреслює „оцидентальну та християнську" лінію своєї політики — з двома підозрілими персонажами?

Досьогодні мені вдалося стрінути лише одну прихильну інтерпретацію тої дивної політики. Арґентина й Бразилія — мовляв — здавна змагаються за провідну ролю в латиноамериканському бльоці, при чому останнім часом перемагала Бразилія. Таку ролю важко погодити з ролею невтралістичного теляти, яке ссе дві корови, тому Квадрос залишив, під час зустрічі в Уруґваяні, ту ролю Арґентині.

Як пояснити занехання протикастрівської політики, зокрема, таємничу розмову з Геварою? На лідера латиноамериканського бльоку — мовляв — припадає важке дипломатичне завдання: розв'язки кубинської кризи; якщо не розв'яже її, то втратить провідну ролю. А розмови сам-на-сам — це, мовляв, дипломатична техніка, у якій Фрондізі дуже сильний.

Якщо б прийняти ту інтерпретацію за добру монету, тоді треба признати, що Фрондізі піднявся розв'язати квадратуру кола, бо покищо існують дві діяметрально протилежні концепції розв'язки кубинської кризи: для Кеннеді це значить зірвання з совєтським бльоком, для Кастра — визнання приналежности до совєтського бльоку. Або, як сказав Гевара на кінцевому засіданні конференції в Пунта дель Есте, визнання засади співіснування в Західній гемісфері.

Перша розв'язка була б реальна, якщо прийняти, що сьогоднішній кубинський уряд має фактичну спромогу емансипуватися з-під совєтської опіки. Та поінформовані люди заперечують таку можливість: якщо Кастро і не є комуністом, він не спроможеться на такий крок, бо — оточений комуністами і совєтськими „техніками", серед яких, без сумніву, не бракує й техніків МҐБ. Залишається друга можливість — і тому всі зусилля в напрямі посередництва між ЗДА та Кубою треба трактувати як звичайну дипломатичну поміч кубинському режимові.

Тому годі дивуватися, що арґентинські збройні сили — твердиня протикомунізму — були прикро здивовані пропозицією посередництва між ЗДА і Кубою. І що зареаґували з усією енерґією на таємничу зустріч Фрондізі з Геварою. Бо в Арґентині збройні сили ще зберегли притаманну для Латинської Америки ролю: ґаранта демократії.

Славити Бога, бразилійські збройні сили не дали загнуздати себе Жаніо Квадросові. Коли бразилійські генерали й адмірали побачили, як Квадрос декорував бородатого комуністичного ватажка найвищим бразилійським відзначенням, то прийняли той нечуваний виклик демократії і зареаґували так, що Жаніо Квадрос — утік!

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

До статті „40 років тому"

У Вашім щоденнику ч. 139, п. н.: „40 років тому" появилася стаття відносно української університету і техніки. Того роду посвяту українських громадян для нашої молоді слушно належало пригадати нашій українській суспільності. І дійсно пригадано імена тих професорів і доцентів, які працювали на тайному університеті, однак з незнаних причин не наведено імена тих інженерів, які таку саму працю виконували і з тою самою посвятою на техніці. Тому прошу подати коротке доповнення:

Крім сил, які працювали на тайному університеті, викладали на тайній українській техніці дипломові інженери: Ярослав Стефанович, Павло Дурбак, Осип Васюта, Всеволод Левицький та Євген Фільварків. Перші чотири виконували по черзі уряд ректора.

Ішло про те, щоб наша численна молодь, яка хотіла посвятитися технічним студіям, не мусіла тратити двох підготовчих років. Ту ціль згадана професорська колеґія в повності осягнула і наші слухачі без жадних перешкод записувалися на третій рік спеціяльних студій на австрійських, німецьких чи чеських політехніках. Численні студенти переслали на руки колеґії свої подяки, а також з даних технік дістали ми признання за належну технічну підготовку студентів.

В. Л.

Відень, 15 серпня 1961 р.

Д-р Семен Демидчук

75-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ В АМЕРИЦІ

З доповіді, прочитаної в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

(1)

А. ПРОЛОГ.

Уже 75 років минає з часу, коли тут, в Америці, почалося збірне життя українців, що приїхали з Рідного Краю.

Згадка про 75-річчя української іміґрації до Америки, або точніше до З'єдинених Держав Північної Америки, пригадує свідомому громадянству потребу дослідження початків цього руху; потребу застанови над трудношами при шуканні пристановища перших іміґрантів; над пристосуванням до відносин у новій країні; над підшуканням праці для вдержання себе при житті; над взаємопізнаванням одиниць і скупчень, що прийшли сюди з країн, розділених політичними кордонами в Европі; над першими ядрами організації громадського, а радше релігійного життя, і над іншими подібними справами.

Не згадую тут відомих одиниць українського походження, що приїхали ще давніше, бо вони не мали тоді впливу на організацію громадянства.

Освідомлення сучасного покоління американців українського роду і нової української іміґрації щодо „різнородних змагань в минулому стає необхідним саме під теперішню пору. Це тому, що колишнє припадкове угруповання наших предків, що їх називаємо „піонерами", дало притоку до мрій про якийсь спільний ідеал, що зв'язував би їх разом для вищого життя і для творення установ, на яких заснована сьогоднішня „спільнота" або „громадськість". Енерґія, яку витратили перші піонери при таких змаганнях, майже незрозуміла сьогодні. Перешкоди, які прийшлося їм поборювати, були такі неймовірні на теперішній погляд, що дехто приходить до висновку, що ця енерґія була марнована непотрібно, бо — думають — можна було б осягнути щось легшими способами.

Одначе, коли в результаті все ж таки створено українсько - американське громадянство, яке заступає в теперішньому моменті наше розуміння народу як „нації", треба погодитися з фактом, що витрата енерґії і всього того, що з тим ішло, була необхідною ціною пізніших осягів.

Свідомість цього накладає на нове покоління обов'язок присвятити час на пізнання минулого української іміґрації в Америці, тих осіб та гуртів, що, поборюючи непередбачені перешкоди, створили теперішність. Правда теж, що багато піонерів згинуло в погоні за рідною фата - морґаною, тобто над створенням того, що можливе тільки на рідних землях.

Тому тим, що згинули в праці для рідної справи тут, у вільній Америці, присвятимо тиху згадку.

Коли ми прийшли до свідомости, що в минулому йшла праця для рідної справи з Америки, і що ця праця була ведена зорганізованими силами, само собою приходить висновок, що нам, як новій ґенерації, яка користується працею наших попередників, треба списати хоч у загальному цю минувшину так, як на рідних землях списана історія українського народу — для спонуки нових поколінь продовжувати великі діла, такі, як ось в недавноминулому було творення української державности.

Коли б ми прийшли до переконання, що на американській еміґрації дістали пристановища різні одиниці, дії яких були не тільки шкідливі, але й погубні для української справи в Европі, то з погляду теперішности треба ствердити, що проти таких шкідників або ворогів ще з більшою енерґією діяли творчі сили. І ті творчі сили довели до того, що найновіша, отже суто політична еміґрація, в сполуці з давнішими громадянами й установами, заснувала тут, у вільній Америці, базу для нових „козацьких" походів і політичних потягнень — як то кажуть — в „імені української нації".

Коли ми усвідомимо собі велетенський вклад праці й фінансів давньої української громади не тільки для наладнання власного життя, але й для творення громадських надбудов — традиційних конвенцій, союзів, комітетів, народніх з'їздів, конґресів і т. п. — ми зрозуміємо потребу дослідження і написання джерельної історії української іміґрації в Америці для науки, як можна на чужині творити діла для добра громади і для рятунку Рідного Краю.

Пізнавши таку — може несуцільну, але багату на добрі наміри і дійсні осяги — спільноту, що її називаємо „старою еміґрацією", зможемо зрозуміти, яких засобів і способів праці, свідомих зусиль і жертв вимагає й вимагатиме діяльність теперішньої громади для плянованого забезпечення своєї ближчої й дальшої майбутности. Само пізнання цього велетенського вкладу дасть нам змогу оцінити, чи витрачання енерґії для „малих діл" було виправдане і чи в майбутності „малі діла" будуть потрібні при змаганні до реалізації „великих задумів".

75-річчя української іміґрації треба вважати підготовою до нашої майбутности. Отже само собою насувається думка, що тут заторкнені дві справи, а саме: а) перегляд 75-річних змагань в минулому і б) оцінка тих змагань, як підстави майбутности.

Тому, що „темпус фуґіт" — час втікає (в Америці — „час то гроші"), першу частину своєї доповіді я постараюсь обговорити якнайскоріше, бо події вже сталися і їх може вистудіювати кожен, хто займається нашим минулим. Трохи більше часу задумую присвятити на обговорення засад для закріплення майбутности тому, що це мої особисті міркування, які можуть загинути.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік VII. СЕРПЕНЬ 1961 Ч. 7 (76)

Степан Куропась

ЗА ДИНАМІЧНУ ПОЛІТИКУ В УНСОЮЗІ

Український Народний Союз завжди вів динамічну політику в українських і американських справах. Хоч він аполітична організація, його життя, розвиток та праця завжди були тісно зв'язані з Україною і Америкою з одними й другими народами та справами. І чи хотів він чи ні, він мусів забирати слово в різних, іноді дуже делікатних справах, бо до цього змушували його обставини, Україна, народ і сантимент до всього того, чим живе його членство. Тому входив він не раз у різні комітети політичного напрямку і займав становище в політичних справах. На те ж він Батько-Союз, а не виключно асекураційна установа.

На шпальтах писаної і неписаної історії української громади в Америці і Канаді, часом виразно в рядках а часом між рядками, можна вичитати думку, батьківське слово чи дороговказ УНСоюзу для грядучих поколінь. У кожній збірній організації все хтось мусить піддавати пляни, ініціятиву, поради. УНСоюз не був ніколи безхребетним, завжди мав свою думку і пляни!

Виходило не раз так, що й досі буває, що найкращі сини і дочки УНСоюзу розпиналися за загальні справи українського характеру, занедбуючи ближчу справу УНСоюзу. Звичайно, коли УНСоюз дбав за дальший український кожух, то й сорочці було тепліше, але це лише так в теорії і поезії. Для збільшення своїх рядів, для того, щоб могти далі дозволити собі дбати за всеукраїнський кожух, УНСоюз мусів розвивати коштовні акції, кампанії, мусів зі замкненням місячних звітів тішитися або сумувати. Для успішної української політики в Америці і Канаді потрібний сильний і динамічний УНСоюз! Де взяти динаміки? Де набрати сили? Чи не застарий наш Батько Союз, як це звичайно буває з батьками — старіються та й годі!

Український Народний Союз може мати і силу і динаміку. Він може зберегти не лише „статус кво", але й іти вперед до 100,000 членів. Звичайно, він цього числа ніколи не дійде, коли опреться на маловірах, коли повірить, що українцям в Америці приходить кінець, що нема вже нікого організувати. Він мусить опертися на людях динаміки, на оптимістах, на союзових фанатиках.

Історія вчить нас, що лише мужні перемагають! Тому, на мою думку, УНСоюз не може похиляти вниз прапора. Він мусить щодня шукати мужніх людей, організаторів, мусить укладати пляни на будуче, мусить прислухуватися в наших громадах до голосу тих, що живуть УНСоюзом, що шукають нових доріг до членів, навіть тоді, якби всі ті заходи не завжди увінчалися успіхом. Нема нікого й нічого на світі, крім Всевишнього, що є совершенним. УНСоюз мусить задержати свою динамічну експансію, а всім тим, що нашіптують йому зневіру або на зборах чіпляються малих справ, мусить УНСоюз порадити: беріться до роботи, не тратьте віри або принаймні не відбирайте віри в інших.

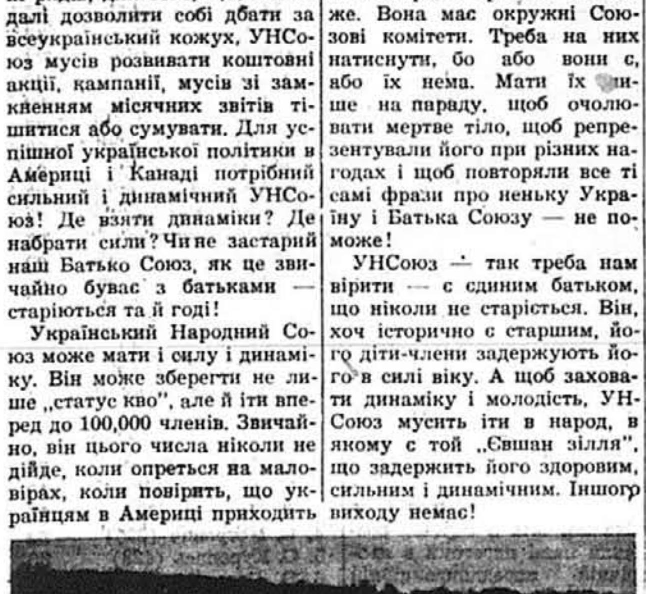
Потягнення Папи Івана 23-го, що дало для Шикаґо окремого єпископа, свідчить про те, що ми ростемо. Шикаґівська дієцезія з 45.000 вірними, з додатком 13 тисяч православних і кількох тисяч осіб інших віровизнань, є тим резервуаром, тим життьовим простором УНСоюзу, де ще при динамічній політиці можна придбати тисячі нових членів. Але ті члени не прийдуть до нас і не будуть на нас чекати. Те саме, що на Середньому Заході, треба сконстатувати і на Сході Америки.

Але сама Головна Канцелярія всієї роботи з кількома організаторами зробити не може. Вона має окружні Союзові комітети. Треба на них натиснути, бо або вони є, або їх нема. Мати їх лише на параду, щоб очолювати мертве тіло, щоб репрезентували його при різних нагодах і щоб повторяли все ті самі фрази про неньку Україну і Батька Союзу — не поможе!

УНСоюз — так треба нам вірити — є єдиним батьком, що ніколи не старіється. Він, хоч історично є старшим, його діти-члени задержують його в силі віку. А щоб заховати динаміку і молодість, УНСоюз мусить іти в народ, в якому є той „Євшан зілля", що задержить його здоровим, сильним і динамічним. Іншого виходу немає!

Під час Православного Дня в Шикаґо, що відбувся дня 23 липня ц. р. головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір зустрівся з найстаршим віком і членством в УНСоюзі Осипом Коцовським, який був делеґатом 106 Відділу на останню Конвенцію і який провів присягу новообраного уряду УНС. На фото (від лівого боку): гол. контролер УНС П. Пуцило, гол. предсідник УНС Й. Лисогір, О. Коцовський і заступник гол. предсідника УНС С. Куропась.

Учасники „навершинної зустрічі" з Шикаґо над Равид Лейк, що його хочуть купити шикаґівські Відділи УНСоюзу і назвати „Малою Союзівкою". В зустрічі взяли участь теж головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір та гол. секретар Ярослав Падох (обидва в темних одягах посередині).

Ярослав Падох

ВЕРЕСЕНЬ — НАЙКРАЩИЙ МІСЯЦЬ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ

Кінчаються вакації і вже за дверми стоїть місяць вересень — перший місяць осени. Наші громадяни поволі вертаються з вакаційного дозвілля і забираються відробляти те, що занедбали в часі літнього відпочинку.

Оживляється також громадське життя. По домівках, у церкві і на засіданнях та інших зібраннях можна стрінути чимало людей, яких ми не бачили два чи й три місяці.

Пройшов час великої гарячі й нестерпної вологости. Люди фізично й духово стають активнішими й готовими до поважної застанови й праці. Цей час є найбільш відповідним для всяких громадських акцій, а водночас до поладнання своїх, відложених на пізніше, особистих справ.

На іншому місці в цій „Трибуні" подано імена секретарів, які перебороли гаряч та вологість і в місяці серпні здобули більші успіхи, як в інших місяцях цього року. Вони започаткували наш поворот до активної праці після вакаційного відпочинку. Більшість секретарів та організаторів долучиться до них щойно у вересні. Будуть такі, що підготовляться до відновленої організаційної праці, але будуть також такі, які ще не склали пляну праці й далі, свідомо або несвідомо, марнуватимуть дорогоцінні осінні місяці. До цього ми не повинні допустити. Кожний секретар та організатор повинен уложити собі заздалегідь плян своєї праці на всі чотири осінні місяці цього року і цієї кампанії. Адже від них залежатиме вислід всієї нашої передконвенційної кампанії, від якої в свою чергу залежатимуть у великій мірі успіх та настрій нашої недалекої, вже ювілейної, бо 25-ої з черги, Конвенції.

Щоб мати успіх в організаційній праці, треба насамперед упорядкувати всі відділові справи. Вислати пригадки до тих, що залягають з вкладками, щоб не допустити ні до одної суспензи в цім році. Вислана в час одна чи й друга пригадка допоможе зменшити до невідхильного мінімуму числа суспензи членів, яка так немилосерно десяткує наше членство.

Щоб зберегти існуючих членів, треба держати з ними постійний контакт. Членів, які занедбуються в плаченні вкладок, треба час від часу відвідати. Особистий зв'язок, добрі взаємини з членами спиняють суспензу не лише тому, що члени не забувають заплатити вкладки, але також тому, що такому членові прямо неприємно борґувати у відношенні не так до Союзу, як до свого приятеля - секретаря.

Добрі, особисті зв'язки з членами зменшать до крайніх меж таку страшенно поширену у нас недугу передчасного згрошевлювання грамот. У кожному випадку, коли член вимагає згрошевлення грамоти, секретар повинен з ним стрінутися і в переконливий спосіб виснити йому, що кожне передчасне перервання забезпечення приносить матеріяльну шкоду передусім самому членові, а не забезпеченевій установі. Довгорічний досвід виявляє, що таке переконування в більшій частині випадків закінчується успішно. Буде цікаво знати нашим відділовим секретарям, що листи Головної Канцелярії до членів, які бажають згрошевлення грамот, дуже часто допомагають і члени залишаються далі активними членами У-Союзу. В потребі вони, замість згрошевлення, затягають в Союзі позику і в такий спосіб здобувають потрібну готівку, не трятячи повного забезпечення. А, як відомо, відсотки за таку позику є мінімальні, бо тільки 4% річно платних з долу.

Плян організаційної праці обіймає, як згадано, найперше упорядкування справ у Відділі та удержування тісного зв'язку з членами, що допомагає вдержати не зменшеним членство свого Відділу. В дальшому цей плян стосується побільшення числа своїх членів, тобто розбудови Відділу.

Приступаючи до зладження цього пляну, секретарі Відділів повинні в першу чергу докладно пройти всіх своїх дотеперішніх членів. Перевірити, хто з них забезпечений на невеликі суми, і звернутися до них письмово чи ще краще особисто із заохотою піднести своє забезпечення, підписавши нову аплікацію на додаткове забезпечення. Досвід в багатьох Відділах виявляє, що дуже легко можна бодай третину давніх членів переконати в потребі підвищити забезпечення. Коли б усі наші секретарі провели в своїх Відділах таку акцію за підвищення забезпечення членів, можна з певністю сказати, що ми могли б до кінця року мати багато тисяч нових грамот, виданих для наших давніх членів. Бо так легко переконати людину, що ні 500, ні 1.000 долярів тепер не вистачить на поміч родині, чи навіть на похорон, хоч ці суми були, може, достатні десять чи двадцять років тому. Адже ж ціни подвоїлися за той час.

Крім акції збільшення забезпечення існуючих членів, слід взятися серйозно до зладження пляну притягнення до УНС тих, які ще до нього не належать. В першу чергу треба добре переглянути список своїх членів і ствердити, чи всі члени їх родин належать до Союзу. Багато легше притягнути до Союзу членів родини того, хто сам є членом УНСоюзу.

Зробивши це, огляньмося ширше й пошукаймо тих, які не належать до УНС. Запитаймо на зборах і поза ними, в Народнім Домі чи під церквою про тих, хто не є ще членом Союзу. Питаймо стрічних приятелів і знайомих громадян, чи не схотіли б прилучитися до великої, майже 80.000 союзової громади. Вкажімо їм на вагу забезпечення, перелічімо всі користі, які дає нам УНСоюз. Вкажімо на велику громадську ролю, яку в минулому і сучасному відіграє УНС. А напевно знайдеться кожного місяця більше число громадян, які послухають Вашої доброї поради й збільшать Ваш Відділ. З малих діл виростають великі, а з щоденної, незамітної праці ростуть великі досягнення.

Зладьте собі, Пані й Панове Секретарі, список Ваших знайомих, приятелів і свояків, яких Ви бажали б забезпечити в УНСоюзі, і кожного дня відвідайте чи потелефонуйте до одного - двох із них. Здивуєтеся, коли наприкінці місяця побачите, як з тих дрібних заходів виросте великий успіх.

Від нашої щоденної праці, яку розпічнемо зараз на самому початку, від першого дня вересня і вестимемо без перерви до кінця цього року, буде залежати, чи здобудемо повний, намірений успіх в цій передконвенційній кампанії. Берімся всі, як один, всі без вийнятку до цієї щоденної, безперервної праці. Батько Союз жде від нас цього.

СЕКРЕТАРЮ! ЧИ ВИ ВЖЕ УКЛАЛИ ПЛЯН ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ НА ОСТАННІ ЧОТИРИ МІСЯЦІ ЦЬОГО ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ? ЯКЩО НІ, ЗРОБІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО. НЕХАЙ НЕ ПРОЙДЕ ВЖЕ АНІ ОДИН ДЕНЬ, ТИЖДЕНЬ ЧИ МІСЯЦЬ БЕЗ ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ ВАШОГО ВІДДІЛУ ТА УНСОЮЗУ!

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ НА СОЮЗІВЦІ

Конґресмен Фернанд Ст. Джермен (посередині) в товаристві гол. предсідника УНС Йосипа Лисогора (зліва) та гол. контролера УНС Івана Кокольського на тлі пам'ятника Шевченкові та українського прапору під час Шевченківського концерту на Союзівці в неділю 27-го серпня 1961-го р.

ВШАНОВУЮЧИ ПАМ'ЯТЬ КОБЗАРЯ

Промова гол. предсідника УНС Йосипа Лисогора під час відкриття Шевченківського Концерту в неділю 27 серпня 1961 на Союзівці.

Сповнилось сто років з того часу, як відійшов у вічність найбільший син українського народу, його геній і пророк Тарас Шевченко.

З тої нагоди увесь український нарід згадує його „незлим, тихим словом", виявляє найбільшу пошану його пам'яті, повну відданість його волелюбним ідеалам.

Навіть найбільший ворог тієї волі, про яку співав і мріяв Тарас Шевченко, червона Москва не відважується — зі страху перед гнівом народу — заперечувати величі Шевченка, не відважується виступати проти його культу серед народу.

Тому вона н а м агається скрито і підступно використати той культ для себе, перекручуючи і фальшуючи Шевченкову творчість.

Український нарід на рідній землі не має волі і не може виявити такої пошани до Шевченка, як цього він сам бажав би та як йому каже його українське серце.

Але ніщо не стоїть на перешкоді нам, українцям у Вільному Світі, віддати Шевченкові таку пошану, на яку тільки ми можемо спромогтись.

І ми це робимо від самого початку нашого поселення у цій країні.

Коли шістдесят вісім років тому з першою появою „Свободи" відізвався голос американської України, то він пролунав під гаслом тих самих Шевченкових слів і науки, що виписані на таблиці цього пам'ятника: „І чужому научайтесь, свого не цурайтесь"!

Шевченковим ідеям і Шевченковій науці ми завдячуємо своє існування і свій розвиток.

Не диво, що десятки наших організацій прибрали собі ім'я Шевченка, а наша найстарша і найбільша організація — Український Народний Союз — вибрала собі Шевченка за свого патрона.

Разом з нами вшановують Шевченка та захоплюються його ідеалами і наші американські та канадійські сусіди. Недавно, кілька тижнів тому, я був свідком відкриття пам'ятника Шевченкові у Вінніпеґу, яке прем'єр Діфенбейкер назвав „найбільш зворушливим моментом історії".

Незабаром, може за рік, може за два, такий самий до глибини душі зворушливий момент будемо переживати в столиці нашої країни, Вашинґтоні, названій іменем того, „праведний закон" якого був мрією Шевченка також для українського народу.

Тарасові Шевченкові, його пам'яті та його пошані призначені і ці наші скромні Шевченківські Дні на нашій оселі, на цьому шматку України на американській землі.

Ми найкраще вшануємо пам'ять і велич нашого безсмертного Кобзаря, як разом із тими квітами, що зараз будуть покладені біля його пам'ятника, віддамо йому і любов наших сердець, а із словами „Заповіту", який при цьому будемо співати, винесемо рівночасно тверду постанову докласти всіх сил, щоб цей Заповіт був здійснений!

ЧАС ВЕЛИКОЇ РОБОТИ

В одному з історичних універсалів, які в рр. 1917-1918 закріплювали д е р ж а в н у емансипацію України, — говориться про те, що настав час великої роботи, в якій повинно взяти участь усе населення України.

Стоячи на порозі цьогорічної осени, хочеться повторити ці самі слова, щоб усвідомити собі, що проминув уже час вакаційного дозвілля, а часто й повного безділля, й що настав уже час великої і конечної праці для добра Українського Народного Союзу.

Цей рік не є звичайним роком. Він відрізняється від багатьох попередніх років тим, що є це рік передконвенційний та що є це рік Шевченківський. Шевченко був від самого початку і с н у в а н н я УНСоюзу його патроном й духовим провідником на нелегкому піонерському шляху наших перших громадських будівничих. Шевченкова принципіяльність й активність були для членів УНСоюзу постійно прикладом та заохотою до постійної активности й безнастанного росту. Конвенції ж УНСоюзу були звичайно нагодами до збільшеного труду для поширення УНСоюзу та поглиблення його праці для української громади в Америці.

В цім передконвенційнім році ведемо спеціяльну кампанію за збільшення числа членів УНСоюзу. За приєднання нових членів призначено на багато збільшені винагороди в грошах, а крім того передбачено ряд інших матеріяльних і почесних нагород. Вже ці нагороди повинні заохотити наших секретарів та наш союзовий загал до скріпленої праці й здобуття більших, як досі, вислідів праці.

Але поза цим є ще важливіші причини для нашої посиленої праці. Нею ми пошануємо нашого патрона Тараса Шевченка, доказуючи, що в його сторіччя ми не послабили нашої національної свідомости й нашої громадської активности, але йдемо далі шевченківським шляхом активности і посвяти.

Ще чотири місяці ділять нас від кінця цього року. Час короткий і час довгий. Короткий для того, щоб ще могти не братися до завзятої праці, час довгий, відповідно достаточний для того, щоб ще могли запланувати працю, її перевести й закінчити повним успіхом.

Тому на самому початку наших осінніх місяців кличемо всю нашу свідому й працьовиту союзову громаду до спільної, великої праці для Батька Союзу. Нехай вже від тепер не буде ні одного Відділу, ні одного відділового урядовця, ні одного секретаря чи організатора, який не взявся б до наполегливої праці, зрозумівши, що вже настав час великої, невідкладної роботи. Коли всі й негайно станемо до неї, можемо бути певні, що наша праця принесе успіхи. А здобувши успіх в нашій передконвенційній кампанії, можемо бути певні, що з повним успіхом переведемо також нашу ювілейну, 25-ту з черги Конвенцію, і що достойно, по давньому союзовому з в и ч а ю, працею не словами, а ділами пошануємо сторіччя смерти й безсмертя нашого союзового патрона, Тараса Шевченка.

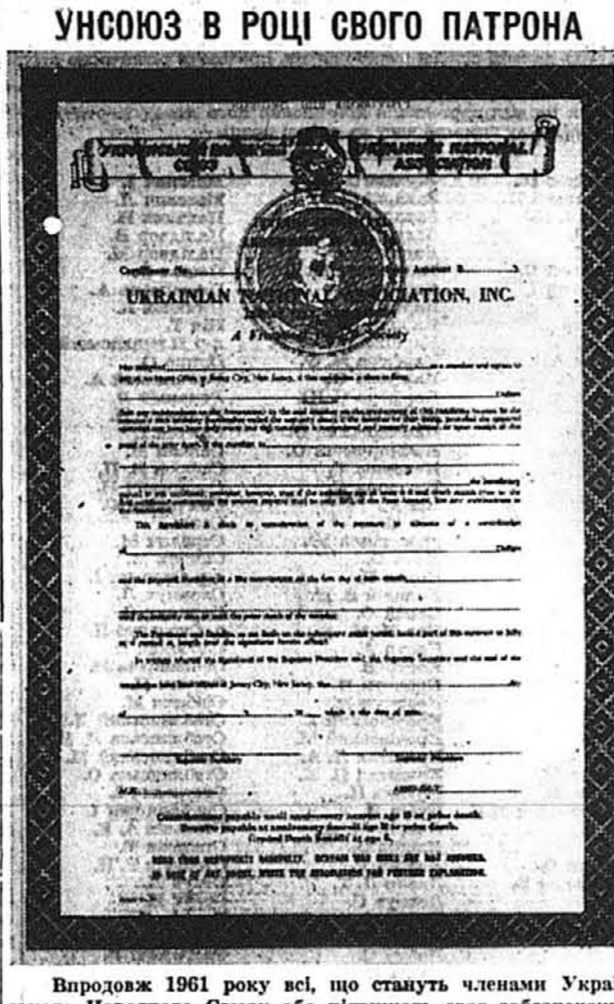
Микола ДЕРБУШ, секретар 345-го Відділу УНС

БЕЗСМЕРТЯ, СТВЕРДЖЕНЕ В ЗАКОНІ

„Чи діждемось ми Вашингтона
з новим і праведним законом?" —
писав поет.
Бо Вашингтон
то —
символ бу-
І є!
...же!!!
То —
здійсне... закон,
то —
з рівними ... люди...
Ми
не діждались ...шингтона,
ми —
Нація...
Загарбника закон:
в крові, в сльозах
земля там тоне...
Москва теж символ —
кат! дракон!..
Та діждемось! —
Впадуть там ґрати!..
Прийде і в Київ
Вашингтон...
І буде син
і буде мати —
святий і праведний
закон!..
А нині —
пекло...
Та Тарас
вже дочекався
Вашингтона!
То —
Вінніпеґ!
Його пора —
безсмертя, стверджене
в законі!..
В ґраніт,
у мармур,
у бетон
не легко
втілити титана...
Минає нині
років сто.
Минуть віки...
Безсмертя — стане!..
Тут —
парлямент.
І тут —
Тарас.
В чужій
і враз —
в своїй країні...
Поета ж мрії
то — пора
свободи.
В світі
й в Україні...
Поета дух
і Вашинґтон —
єдиний символ,
зміст єдиний:
то —
нині праведний закон
в Канаді...
Завтра —
в Україні!..

Вінніпеґ, липень 1961

УНСОЮЗ В РОЦІ СВОГО ПАТРОНА

UKRAINIAN ... ATION, INC.

Впродовж 1961 року всі, що стануть членами Українського Народного Союзу або підвищать своє забезпечення, одержуть новонадруковану, пам'яткову грамоту членства із портретом Тараса Шевченка, якої фотокопію (поменшену) першої сторінки видно на знімці вгорі. В цей спосіб УНСоюз причиниться до відзначення сторіччя безсмертя свого Патрона та готує своїм новим членам та тим, що підвищили своє забезпечення в цьому Шевченківському році цінну пам'ятку. Всі, що ще не стали членами УНСоюзу, як також ті, що вже є членами УНСоюзу, повинні підписати нову членську аплікацію, щоб здобути крім цінного забезпечення також цінну пам'ятку з нагоди Шевченкового сторіччя.

Секретар 367-го Відділу УНСоюзу в Рачестер, В. Попович, пише в листі до Головної канцелярії УНСоюзу таке: „Я здобув вже 20 нових членів і здобуду ще більше, бо всі бажають мати нову союзову грамоту із портретом Тараса Шевченка. Оттак, як бачите (пише В. Попович) Батько Тарас помагає Батькові Союзові навіть з-за гробу".

Осінні місяці — це час інтензивної союзової праці. Не сміє бути ні одного Відділу, який не використав би цих місяців для збільшення свого Відділу та скріплення УНСоюзу!

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО КОНВЕНЦІЮ! УЖЕ НЕСПОВНА РІК ВІДДІЛЯЄ НАС ВІД ЮВІЛЕЙНОЇ, БО 25-ОЇ З ЧЕРГИ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І ТІЛЬКИ ПІВ РОКУ ВІД ВИБОРУ ДЕЛЕҐАТІВ НА ЦЮ КОНВЕНЦІЮ. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ ТА ЇЇ УСПІХИ МОЖУТЬ ЗАПЕВНИТИ ВИБІР НА ДЕЛЕҐАТА І НА ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ТА ПОВНИЙ УСПІХ КОНВЕНЦІЇ. ВКЛЮЧАЙТЕСЯ В ОРГАНІЗАЦІЙНУ ПРАЦЮ УНСОЮЗУ! НАША ОРГАНІЗАЦІЙНА МЕТА — 100,000 ЧЛЕНІВ!

ПРО ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Як уже при різних нагодах підкреслювано, загал членства Українського Народного Союзу прийняв з повним, у багатьох випадках прямо ентузіястичним схваленням рішення Головного Уряду УНС про створення при УНС Фонду Наглої Потреби, що його становили б передусім добровільні звороти дивідендових чеків членами УНСоюзу і що був би нашим фінансовим „поготівлям" на випадок, якби зайшла нагла потреба рятунку життя і волі українців у воєнному катаклізмі чи в стихійних нещастях.

Акція звороту дивідендових чеків на Фонд Наглої Потреби ведеться вже другий рік. У першому році тієї акції, себто від червня 1960-го до червня 1961-го року, повернено на ту ціль дивідендових чеків на загальну суму $6.093.56. У цьому 1961-му році від червня до 15-го серпня повернено нових дивідендових чеків на загальну суму $3.416.62, отже загальна сума Фонду Наглої Потреби, зібрана практично впродовж одного року, себто від червня 1960 до половини серпня 1961 року, становить $9.510.18. Зворот чеків продовжується, і сьогодні вже кругло $10.000 стоїть напоготові на такий наглий випадок рятунку життя чи волі українців.

Міжнародна криза, зв'язана з ситуацією в Берліні, ще тільки підкреслює передбачливість Головного Уряду УНСоюзу у започаткуванні й поступовому нагромаджуванні такого фонду. Розвиток світових подій не багато залежить від нас та наших бажань, але ми завжди повинні рахуватися з усякими більше чи менше наглими випадками і потребами. Ми їх уже переживали в минулому, як на вістку про масовий ісход українців із захопленої ворогами України прийшлось новоствореному ЗУАДКомітетові „добувати з-під землі" початкові фонди на таку „наглу потребу" рятунку скитальців. Давніші наші піонери пам'ятають також часи першої світової війни та безліч всіляких „наглих потреб" рятунку волі і життя наших братів. Саме цей досвід підказав Головному Урядові УНС краще приготовитись до наших обов'язків на випадок подібної „наглої потреби".

З приємністю і признанням треба ствердити, що — як згадано — загал членства УНСоюзу в своїй масі схвалив цю акцію, про що свідчать повернені дивідендові чеки, як і численні завваги та побажання, що їх союзовці висловлюють і пересилають.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

СПИСОК Ч. 23

Головний Уряд Українського Народного Союзу на своїх річних нарадах в травні 1960-го року в Торонті виніс рішення, щоб при цій організації створити Фонд Наглої Потреби, завданням якого було б заздалегідь придбати можливо найбільшу суму „на рятунок життя і волі українців на випадок всенаціональної загрози чи тривоги". *Загал членства УНСоюзу прийняв це рішення* не тільки з апробатою, але із замітним ентузіязмом, пересилаючи на цей Фонд свої дивідендові чеки з УНСоюзу, з яких цей Фонд у першу чергу має складатись. У першому році повернено цих чеків на загальну суму понад 6,000 долярів. Мавши це на увазі, Головний Уряд УНС також на своїх річних нарадах в травні 1961-го року рішив продовжувати цю акцію, знову закликаючи членство УНСоюзу до її масової піддержки. Сьогодні друкуємо дальші списки жертводавців, прохаючи рівночасно всіх тих, які повертають на Фонд Наглої Потреби союзові дивідендові чеки, щоб вони о б о в' я з к о в о їх підписували, бо без підпису чек не має вартости, а повернення його назад жертводавцеві до підпису вимагає часу та зайвої праці.

о. Барвінов П.
Баронецький П.
Бартиш І. М.
Белий Б.
Білан М.
Білинський Б.
Білинський І.
Борґатті С.
Бриґидир И.
Бурда І.
Буригам А.
Василь С.
Василик А.
Василик В.
Василів П.
Войчак А.
Войчак И.
Войчак Л.
Врублевський А.
Врублевський І.
Вулгин А.
Гаврилишин С.
Гаврус П. П.
Галамай Р.
Ганчарів П.
Гарасимів П.
Гарасимів Т.
Глушко Р. П.
Головачук Д.
Голт П. И.
Горич І.
Горич Н.
Горний В.
Гриценко М.
Гриценко В.
д-р Грушкевич М.Н.
Гудьо Ч.
Гук З.
Гумений О.
Ґмґенецький В.
Ґой О.
Ґонас І. С.
Ґуля А.
Дайк С.
Дасишин Е.
Дашко О.
Дембіцький П.
Дідик В.
Дозорська М.
Дозорський М.
Дозяк К.
Домарадзький Б. Я.
Домарадзька М. Д.
Домарадзький О.
Домарадзький Р. І.
Домарадзький С.
Дуб Г.
[illegible] М.
[illegible]ник В.
д-р Жґута А.
Жґута Г. А.
Жґута Ю. О.

Жуковець В.
Захарків М.
Захарків А.
Зелик Л.
Кагил М. Ф.
Кажанівський І.
Карпик П.
Карпик П.
Карпик С.
Карпінський В. Р.
Карфора М. Ф.
Карфора О.
Карфора С. Ю.
Касюгинич И.
Качмарський В.
Качмарський О.
Квасюк Г.
Квасюк С.
Кіт М.
Кіс П.
Ковальчик Ю.
Ковч Б.
Козяк И.
Колодій В. И.
Копей О.
Кос М. М.
Косур А.
Косур В.
Кравчук В.
Кравчук М.
Кречівський І.
Кречівський М.
Криштал Л. А.
Криштал П. М.
Круник Н.
Кубів Я.
Лаврів М. А.
Лаврів О.
Лаврів Р.
Лазар Д. Т.
Левкут С.
Ленік А.
Лобур К.
Лобур С.
Луків І.
Луків О. Т.
Максимюк В.
Максимюк С.
Маланюк М.
Маланяк А.
Маланяк О.
Малевич М.
Малик Д.
Манацький Е.
Манацька М.
Манацька Ф.
Мандюк В.
Мандюк Н.
Мартюк С.
Мек Карті М. Р.
Мелник І.
Мовчко В.

Мозевич І.
Мозевич Л.
Паканик Н.
Палідвор В.
Палідвор М.
Пепюк В.
Пижанська А.
Пилипов К.
Піч Т.
д-р Площанський М.
Пупко О.
Рожовський А.
Романків В.
Романків П.
Савчин І.
Савчин М.
Сафрон В. П.
Сахаревич П.
Семчишин С.
Сенів Г.
Середич М.
Скиби[illegible] М.
д-р Скрипух І.
Скрипух Л.
Скрипух О.
о. Скоцький Я.
Слободян П.
Соневицька Н.
Сотник П.
Срібняк М.
Стеблинський Д.
Стеблинська Л. Н.
Стеблинський М.
Стеблинська О.
Стеткевич І.
Стефанишин І.
Стецьків А. Е.
Стецьків Е.
Стецьків Р. Н.
Струґ Л.
Струґ Н.
Тимків С.
Томчук І.
Фалдениш К.
Фаріон А. М.
Фаріон Р. М.
Фаріон Ю. З.
о. Хабурський С.
Хабурський Н.
Халупа Т.
Хомен И.
Цегельський Л.
Чергава А.
Чорний Т.
Чучук С.
Шиманська М.
Шиманська М.
Шиманський М.
Шкут С.
Шмаґала Б.
Шмаґала Д.
Яворський И. Р.

Сума повернених чеків:	421.49
Раніше зібрано:	7.721.68
РАЗОМ:	8,143.17

БРАК ОРГАНІЗОВАНОСТИ — ЦЕ НАЙБІЛЬША ХИБА УКРАЇНЦІВ. З'ЄДНАЙТЕСЯ З 80,000 ГРОМАДОЮ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

В НЕДІЛЬНИЙ ДЕНЬ НА СОЮЗІВЦІ

Кожної неділі і в кожне свято на Союзівці відправляються Служби Божі католицького і православного віровизнань і в них беруть участь не тільки постійні гості „Союзівки", але й українці з околиці й усі, що прибувають сюди на кінець тижня. На фото: Служба Божа в українській католицькій каплиці серед лісу, що її відправляє Веч. о. Любомир Гузар.

Мгр. Іван Скочиляс

ДЕВ'ЯТЬ ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ РІЧНО ДЛЯ УНСОЮЗУ

З початком липня ц. р. Головна Канцелярія УНСоюзу, за підписом гол. предсідника Йосипа Лисогора, вислала письмо до делеґатів останньої Конвенції з проханням активно допомогти в передконвенційній членській кампанії. У згаданому письмі гол. предсідник висказав дуже скромну, але таку реальну думку, щоб кожний делеґат постарався приєднати принаймеше по одному членові кожного місяця.

Письмо це насуває деякі теоретичні міркування. Остання, 24-та Конвенція УНСоюзу, що відбулася у Клівленді, зібрала кругло 450 делеґатів. Здебільша делеґатами були секретарі Відділів. Беручи до уваги те, що УНСоюз начисляє 485 активних відділів, теоретичні підсумки дали б нам: 485 секретарів (які були здебільша делеґатами на Конвенцію), до того додати бодай 200 делеґатів, які не є секретарями Відділів — це дало б 685 працівників на місцях. У висліді і сповненні скромних побажань нашого головного предсідника, кожного місяці УНСоюз мав би нових стільки ж членів, коли б кожний в пересічі приєднав бодай по одному. До цього можна додати працю наших організаторів, що давало б кожного місяця біля 750 членів. В річному відношенні біля 9.000 нових членів. Це вправді теоретичні міркування. Та в цьому й ціла проблема, щоб перевести це в дію, щоб зреалізувати цю намічену працю. Можливості зреалізування позитних міркувань обговорю в окремій статті, подаючи статистичні дані та наші можливості праці в терені. Тут хочу подати лише короткий перебіг наради, що відбулася у Филаделфії. Так щасливо склалося, що в дні 13-го липня ц. р. одержали ми вище згадане письмо, а вже перед тим Окружний Комітет скликав був нараду, щоб обговорити плян праці.

Засіданням проводив д-р В. Ґалан, голова Окружної Ради. Филаделфійська Округа начисляє 35 Відділів і є одною з найбільших в УНСоюзі. В самому місті є 17 Відділів. На нараді в дуже живій дискусії обмірковувано заходи, щоб посилити організаційну працю в осінній кампанії приєднування членів. Зокрема обговорювано справи: Є конечним перевести серед нашого суспільства відповідну пропаґанду, виказати всі користі, які дає забезпечення, як також підкреслити велике значення розбудови суспільної й економічної ділянки, бо такою є наші забезпеченеві установи. Це створило б психологічне підложжя, так потрібне в організуванні членів. На думку дискутантів, потрібно у Филаделфії влаштувати імпрезу для широких кругів громадянства, або у відповідній залі, як Союзовий День, або у формі „пікніку" з відповідною програмою. Про можливості влаштування пікніку має розвідатися п. Гавриш, секретар 83 Відділу. Крім того І. Скочиляс, орг. УНСоюзу має опрацювати плян переведення організаційної кампанії восени того року та представити його на найближчих Загальних Зборах Відділів. Постановлено також, що в серпні цього року відбудеться одноденний курс для всіх секретарів Округи. Курс цей матиме дві частини:

а) Техніка організування членів, життьове забезпечення, роди поліс, господарське значення УНСоюзу для одиниць і загалу, як організувати членську кампанію;

б) Обговорення й вияснення проблем, що їх мають секретарі у своїй праці. На внесок гол. радної п-і Штогрин рішено запросити для переведення наміченого курсу гол. секретаря УНСоюзу д-ра Я. Падоха.

В наступному дні після курсу відбудуться Збори Округи. На збори ці будуть запрошені всі делеґати на останню Конвенцію, щоб обговорити плян осінньої кампанії приєднування членів.

Так Филаделфійська Округа зареаґувала на письмо головного предсідника в справі приєднування членів, а реальний вислід переведеної осінньої кампанії буде настільки позитивним, наскільки докладемо наших зусиль у розбудову найстаршої і найбільшої нашої установи.

Гол. Касир УНС Роман Слободян на фінальних змаганнях филаделфійського „Тризуба" за першість ЗДА. Перед ним на столі Чаша Чемпіона Футболу ЗДА, яку здобув „Тризуб" вже вдруге, стаючи чемпіоном ЗДА за роки 1960 та 1961.

ЧЕМПІОНИ ВАКАЦІЙНОГО ЧАСУ

Вакаційні місяці, які саме кінчаються, завжди були найслабшими місяцями наших організаційних кампаній. Не тільки організатори, але, що важніше, кандидати на членів, нерадо поладнують у гарячий вакаційний час бизнесові справи, а в тім їх не легко знайти по морських і річкових пляжах та в тіні лісів і гаїв.

Тому цьогорічний липень не приніс нам успіхів. Яким виявиться серпень, буде відомо за кілька днів. Але вже тепер з радістю можемо ствердити, що поміж нашими відділовими секретарями знайшлися три, які перебороли жар і вологість дуже гарячого та задушливого цьогорічного серпня і здобули великий організаційний успіх.

Першим з цієї заслуженої трійки є відомий з попередніх років сезоновий чемпіон Петро Головачук, секретар 42-го Відділу в Пассейку. В липні його загальний дорібок за цей рік становив 23 нові члени. У серпні він прислав уже 21 нового члена, доказуючи цим, що в одному вакаційному місяці можна зробити стільки, скільки за сім зимових і весняних місяців. Разом його цьогорічні здобутки виносять імпонуюче число 44 членів. Ще перед місяцем, у розмові з головним секретарем, п. Головачук не міг запевнити, чи зможе здобути в цім році 50 членів, а ось у серпні він вже здобув майже п'ядесятку і має певну надію, що зможе замкнути цей рік бодай 75-ою! Уродженець Монастириськ, Бучацького повіту, П. Головачук від 1911 р. перебуває в Америці, а від 26 років виконує уряд секретаря 42-го Відділу. Перебравши Відділ із 73 членами, він впевнено веде його до круглого числа 500. В 1959 р. П. Головачук здобув 73 членів, а в 1960 р. — 42. Можна сподіватися, що в цей передконвенційний рік він подбає про те, щоб поставити новий рекорд у всій своїй 26-річній союзовій праці.

Петро Головачук

Михайло Турко

Іван Красник

Єфим Омельченко

Другим в цій переможній трійці є професор Іван Красник, секретар 399-го Відділу, який гуртує в своїх рядах передусім членів і симпатиків славного шикаґівського спортового Т-ва „Леви". Завжди прикладний Відділ, який утворився вже після приходу до ЗДА нової іміґрації, в цім році, під кермою свого нового секретаря І. Красника, стає взором для інших Відділів, а передусім для Відділів УНС, які гуртують нашу молодь. В трьох перших тижнях серпня секретар Красник прислав до Головної Канцелярії 17 членських аплікацій і в листі заповів присилку ще більшої кількости. Можна сподіватися, що ця груба „пачка" аплікацій не закінчить піднесення цього спортового Відділу і що його секретар, при помочі всіх членів та відділового уряду, зможе не тільки в серпні, але взагалі в цілорічних змаганнях поставити свій Відділ на самому вершку табелі переможних Відділів УНСоюзу. Від кого ж можна сподіватися більших вислідів, як не від молодих, виспортованих союзовців? Вакаційні перешкоди для них не існують!

Третім в цій працьовитій трійці є загальновідомий, хоч тільки від несповна двох років, наш минулорічний першун Михайло Турко, секретар 63-го Відділу у Форд Сіті. Ставши в минулому році секретарем свого Відділу, він здобув був дуже імпонуюче число 171 нового члена в одному році і до того в невеликій місцині, де живе менше як сота частина українських людей Ню Йорку, Шикаґо чи Филаделфії. В цім році він дальше стоїть на чолі всіх відділових організаторів. До кінця липня ц. р. він здобув 78 членів, а в серпні вже прислав 16 нових аплікацій, і можна сподіватися, що їх ще доповнить до повної 20-ки до кінця місяця. Форд Сіті, на терені якого працює М. Турко, має здавна назву українського міста. Вислід цьогорічної праці місцевого секретаря вповні потверджує цю назву. Ледве чи є в ньому ще одна українська родина, яка б не була в УНСоюзі. Якщо б інші наші громадяни взяли собі приклад з Форд Сіті, а інші наші секретарі і організатори з М. Турка, тоді наш Батько Союз напевно досягнув би не ста тисяч, але — чверти мільйона членів.

Поза згаданою великою трійкою відділових організаторів є ще два постійні організатори, які перемогли вакаційну жару й вологість. Микола Ткачук з Шикаґа прислав у серпні 22 аплікації, а Єфим Омельченко з Ґримсбі в Канаді листом заповів присилку не менше, не більше, як 30 вже оформлених аплікацій.

Ось так ми не у вересні, як звичайно, але в серпні, розпочали наші переґони в цьогорічній передконвенційній кампанії. Віримо, що й інші секретарі та організатори УНСоюзу підуть слідами поданих вгорі передовиків і допоможуть з повним успіхом закінчити працьовитий 1961 рік.

Я. П.

ЧОТИРИ ГОЛОВНІ ОБОВ'ЯЗКИ СЕКРЕТАРЯ ВІДДІЛУ НА ЧОТИРИ МІСЯЦІ ЦЬОГО ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ

1. НЕ ДОПУСТИТИ ДО СУСПЕНЗІЇ АНІ ОДНОГО ЧЛЕНА;
2. НЕ ДОПУСТИТИ ДО ПЕРЕДВЧАСНОГО ЗГРОШЕВЛЕННЯ АНІ ОДНОЇ ГРАМОТИ;
3. ПРИВЕРНУТИ ЧЛЕНСЬКІ ПРАВА ВСІМ СУСПЕНДОВАНИМ ЧЛЕНАМ;
4. ПРИДБАТИ КОЖНОГО МІСЯЦЯ БОДАЙ ПАРУ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ

ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЛИПНІ 1961 РОКУ

Ч. В.	Организатор	Приєд. в лип.	Разом	Ч. В.	Организатор	Приєд. в лип.	Разом
5	І. Сидор	3	15	277	В. Гафткович	1	8
8	В. Мандзій	1	12		Я. Гук	1	
22	Гелен Олек	2	15	284	І. Василюка	2	2
23	Анна Прескович	1	4	287	Т. Литвинюк	1	4
25	Квітка Стецюк	2	8	290	Михайлина Іванюк	1	2
28	І. Ґаліда	1	2	292	П. Федик	1	6
38	С. Ґонза	6	12	293	Марія Демидчук	2	11
39	І. Пиндус	2	15	301	П. Врублівський	1	9
42	П. Головачук	4	26	304	М. Гнатик	1	16
	П. Головачук і			305	М. Ґентош	2	8
	В. Новицький	1		309	П. Кобас	1	2
53	К. Сачко	1	1	216	В. Гавриляк	1	14
59	М. Галькевич	1	3	320	І. Малко	1	8
63	М. Турко	8	78	323	М. Білик	3	5
64	І. Бурній	1	1	325	В. Цюпа	1	14
83	С. Гавриш	5	8	330	Я. Мартинюк	2	2
85	Ю. Матусик	1	5	226	Г. Степаник	1	10
94	В. Крушельницький	2	15	337	Е. Притула	2	4
100	Юлія Фадж	1	1	339	С. Лупацій	1	5
102	М. Бобечко	1	4		І. Скочиляс	4	
104	М. Зельвак	1	3	346	Р. Чучкевич	7	43
113	І. Рец	1	8	356	М. Воробець	2	11
120	В. Рефт	2	10	361	П. Кучма	3	9
125	Іванка Подола	1	9	364	Г. Кукіз	1	12
131	Л. Боднар	1	15	367	В. Попович	5	37
146	С. Хомяк	2	2	371	Ю. Баранюк і		
147	І. Зазворський	1	3		П. Заболоцький	2	4
150	І. Тарнавський	1	2	372	Д. Ґеча	3	14
153	І. Одежинський	4	43		Т. Бутрій	1	
155	М. Федишин	5		374	В. Ганчар	4	29
	І. Будняк	4	26	379	М. Семків	7	38
161	А. Джула	1	11	383	В. Довгань	1	1
165	Марія Пелехата	1	1	387	В. Олійник	3	7
169	В. Стефурин	1	1	395	Анна Герман	2	5
172	М. Мороз	2	2	397	Олена Штогрин	1	21
173	П. Щирба	1	2		І. Скочиляс	8	
189	П. Котельницький	1	7	399	І. Мула	1	7
194	В. Никифорук	3	23	404	Е. Попович	1	1
204	В. Гасій	3	17	406	А. Тарас	2	5
217	Ф. Голод	9	16	427	П. Цибуляк	2	9
223	І. Гринчишин	1	1	430	І. Скочиляс	1	7
229	М. Дутчак	1	1	434	Б. Мельник	1	9
230	П. Ліщак	1	12	437	М. Малинівський	1	6
233	Гелен Маґер	2	7	440	С. Левицький	7	14
234	І. Іваник	3	12	446	М. Товтрівський	1	2
238	Анна Ремік	2	12	447	В. Цимбала	1	1
239	М. Ковальчук	1	5	452	М. Попик	1	1
240	Осипа Олінкевич	2	16	469	К. Чорномаз	3	6
	О. Ґереґа	1		471	В. Цимбала	3	24
254	В. Романишин	4	23	473	О. Чайківський	1	14
257	П. Сильчак	4	12	486	П. Маряк	2	2
262	Стефанія Беррі	1	1	484	В. Запаранюк	1	17
266	В. Труфин	1	5	486	д-р В. Оренчук	2	4
270	М. Баран	3	10				

ОРГАНІЗАТОРИ - ЧЕМПІОНИ

за місяць липень 1961 р.

Ч.П.	Організатор	Приєднав членів
1.	Ф. Голод	9
2.	М. Турко	8
2.	І. Скочиляс	8
4.	Р. Чучкевич	7
4.	М. Семків	7
4.	С. Левицький	7
7.	С. Ґонза	6
8.	С. Гавриш	5
8.	М. Фединишин	5
8.	В. Попович	5

ЗАГАЛЬНА СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

приєднаних членів організаторами у цьому місяці:

М. Турко	$15,000
С. Левицький	14,000
Р. Чучкевич	9,000
І. Скочиляс	8,000
Ф. Голод	7,500
П. Кучма	6,000
М. Семків	5,000

ЛИСТА ВІДДІЛІВ

які приєднали в цій кампанії найбільше число членів

(Стан з 31-го липня 1961 р.)

Ч.п.	Ч. Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	63	Форд Сіті, Па.	78
2.	114	Шикаґо, Ілл.	59
3.	360	Бофало, Н.Й.	49
4.	153	Филаделфія, Па.	43
4.	346	Клівленд, Огайо	43
6.	379	Шикаґо, Ілл.	38
7.	367	Рочестер, Н.Й.	37
8.	432	Торонто, Онт.	35
9.	423	Шикаґо, Ілл.	33
10.		Акрон, Огайо	32
11.	374	Бостон, Масс.	29
12.	42	Пассейк, Н. Дж.	26
12.	155	Перт Амбой, Н. Дж	26
14.	471	Монтреал, Кв.	24
15.	194	Ню Йорк, Н. Й.	23
15.	254	Ню Брітен, Конн.	23
15.	451	Ґримсбі, Онт.	23
18.	78	Майнерсвил, Па.	22
19.	397	Филаделфія, Па.	21

Першуни членської кампанії 1961-го року

(Стан з 31-го липня 1961 р.)

Відділові організатори:

1.	М. Турко (63)	78
2.	М. Семків (379)	38
3.	В. Попович (367)	37
4.	С. Мотрович (295)	32
5.	С. Куропась (423)	30
6.	В. Ганчар (374)	28
7.	П. Головачук (42)	23
7.	В. Никифорук (194)	23
9.	І. Петрунцьо (78)	22
10.	В. Романишин (254)	21
11.	М. Отрок (14)	19
12.	І. Будняк (155)	17
12.	М. Дербуш (345)	17
14.	О. Олек (22)	15
14.	Ф. Голод (217)	15

Постійні організатори

1.	І. Скочиляс	85
2.	М. Ткачук	71
3.	Б. Зорич	47
4.	І. Одежинський	45
5.	Р. Чучкевич	44
6.	В. Коссар	36
7.	Є. Омельченко	32
8.	В. Цимбала	25
9.	В. Запаранюк	21
10.	С. Левицький	14

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1961 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 366, з осідком у місцевості Айзлін, Н. Дж. — Всім членам видано переступні листи й вони перейшли до Відділу ч. 332, з осідком у місцевості Рерітен, Ню Джерзі.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Марко Анна, Опель Софія С.
22 Дитько Володимир, Подний Іван.
53 Харіщак Оксана.
25 Мартинець Йосип І.
38 Писарчик Євген Б.
39 Глива Йосип.
42 Гавроняк Параскева, Грона Михайло, Дупляк Микола, Шимончук Василь.
53 Харищак Оксана.
59 Вербова Марія.
63 Антоні Розалія М., Бойт Роберт Е., Химка Патриція Л.
64 Стовбридж-Бурний Ольга.
83 Бабяк Григорій, Дмитруш Іван Г., Анна; Ярмолюк Марія.
85 Бойчук Альбина.
94 Крива Цинтія Дж.
100 Гринович Франко Р.
113 Нос Людовик С. мол.
125 Поврозник Донна С.
131 Кузьмин Михайло.
150 Янковська Марія.
153 Гоянюк Дмитро, Катерина.
155 Амброзевич Роман, Гайнес Яким І., Гонімар Володимир, Добуш Марія, Масаяда Володимир Ф., Романець Маріяна.
172 Вижницький Ярослав, Михалюк Іван И. мол.
173 Цицик Флорентина А.
189 Манько Василь.
194 Кебало Уляна М., Яковів Василь.
217 Бряяч Люба, Ярослава; Луцишин Іван І., Меланія А.; Шльоцер Яким Р., Марта М.
223 Васлацький Михайло.
229 Васалинко Варвара.
230 Симпсон Василь Ф.
234 Козан Йосип, Федорів Василь.
238 Верестецький Михайло В., Ірина М.
239 Мелько Микола.
240 д-р Телішевський Пилип.
254 Тищенко Леокадія.
257 Кащишин Збігнєв, Тадей, Іванна.
262 Варановська Ольга.
266 Стефінів Костянтин.
270 Баран Василь, Решетило Анна М., Савчук Марія.
277 Гук Ярослав, Романів Михайло.
287 Фігель Катерина.
290 Гарт Іван В.
292 Корнило Іван.
293 Запорожець Віргінія, Яровий Іван.
305 Андруенцшин Павло.
316 Паркер Марвин.
323 Федик Марія.
325 Мажевський Євстахій, Єлисавета.
330 Мартинюк Анна Д., Шумлянська Марія А.
337 Котик Юрій, Хархаліс Тарас.
339 Ковалишин Степан, Марія; Хомяк Михайло, Марія.
346 Вовк Олександер, Кубин Ярослав, Анна; Медвідь Михайло, Сторожинський Володимир.
356 Дальматов Анатоль, Проців Микола.
361 Богачевський Володимир Е., Любицька Люба.
367 Кушнір Зорєслава К., Лабенська Єлисавета, Пручницький Роберт Р., Анна А.; Свистун Марія.
371 Гнатик Оксана З., Кропивницька Катерина.
372 Малиновський Вінкентій, Свинаренко Марко, Шайдицький Адольф.
374 Зінків Надія.
379 Дарцович Анна; Колачко Ольга, Стецько Михайло, Йосипина Т.
387 Гусак Микола, Новицький Василь, Чепіжак Марія.
395 Бергер Паулина.
397 Гайдаровський Василь, Добош Іван, Ярема Марія.
399 Свитник Богдан.
427 Вулак Остап С., Мельник Петро.
430 Кравців Жданна.
434 Турко Ярослава.
437 Гринчишин Анна.
440 Будник Петро, Логаза Євген, Подоляк Михайло, Тарасівська Наталія, Федорівський Михайло, Ціхацький Василь.
446 Грицишин Євген С.
447 Змий Марія.
469 Копистянський Федір, Стрільчук Марія.
471 Вілик Михайло, Витвицька Ольга.
476 Кінг Марія.
484 Куртяник Іван.
486 Потрогош Михайло, Чато Юліян.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:

8 Левицька Олена.
9 Чичин Тереса.
20 Обуховський Євген.
85 Аптульський Іван В.*
99 Вілямс Маріяна.
106 Магур Антін, Іванна; Попель Тадей.
127 Климко Анна, Пастернак Петро*.
163 Бакалар Марія.
175 Яворський Василь.
182 Герик Йосип*.
189 Войчук Василь.
240 Волчук Модест, Софія.
251 Дідула Володимир*.
266 Теліга Павло, Катерина.
361 Волосянський Мирослав, Комнар Михайло, Росцішевський Михайло, Федорик Михайло*.
364 Чумак Микола.
399 Пилявка Юрій С.*
418 Йонка Микола*, Крамарчук Богдан*.
441 Пшеничний Микола*.
457 Гериак Галина.
463 Мисько Мирослав*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

20 Панчак Іван, Тамара.
23 Завидняк Омелян, Євфемія.
88 д-р Гижа Михайло.
131 Вихрій Лариса.
158 Кунька Микола, Катерина.
189 Левицька Олена.
287 Скородинський Андрій*, Данило А.*, Катерина; Тимчишин Іван, Анна.
319 Савчук Іван*.
361 Любицький Богдан*.
430 Гіль Євген, Анісія.
440 Йонка Микола*, Крамарчук Богдан*.
445 Войценко Ольга.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

200 Бабський Олег В.*, Тетяна М.; Баймак Едвард М.*, Іван Є. мол.*; Костів Іван мол.*, Малафій Данило*, Кеннет С.*; Петришин Анна П., Супик Іван*, Флорентина.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

6 Жупник Олена.
63 Темсик Марія.
131 Кузьмин Михайло.
176 Заяльник Петро*.
276 Кухарський Іван мол.*
361 Стеткевич Лев.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

40 Макаровський Андрій, Андрій мол.*
42 Парубочий Михайло.
57 Бунга Михайло, Мілян Софія, Савків Михайло, Томко Олена.
63 Петровський Ричард Д.*
106 Хтєй Семен, Сорока Осип, Ярослава.
123 Коханська Константина.
124 Романська-Салаш, Георгіянна.
127 Саган Христина М.
131 Сидоренко Олексій.
158 Таранько Володимир, Юрій С.*, Марія.
163 Послушний Борис, Емма.
171 Колодій Євген, Ірина.
174 Макар Модест, Ольга.
176 Пивоварчук Василь.
194 д-р Гук Богдан З., Грачук Зенон, Дитняк Франко, Щудло Іван, Текля.
203 Комарницька Ірина, Котлярчук Лідія.
251 Бідак Микола, Антонина.
271 Сулима Йосип*, Лев*.
292 Кардашенко Маркіян*.
301 Руденчук Семен*, Синенький Осип.
303 Чушак Софія.
317 Мельник Теодор.
325 Колодій Мирослав*.
336 Винник Костянтин.
345 о. Боровський Яків, Вриняк Павло.
346 Лесяк Лев.
364 Врублевська Марія.
379 Шевчик Іван*, Михайло*.
391 Федорняк Олекса*.
397 Баняс Михайло, Лопатинська Наталія, Максимюк Євстахій, Савчук Павло, Слюзар Олена В., Федьків Павло, Ярослава.
412 Щеребний Тиміш*, Ольга.
430 Луців Євген.
432 Вульчак Тадей*, Головатий Петро 2, Дідушик Василь*, Левицький Мирон*, Мусій Роман, Юрій*; Мухаір Михайло*, Остапчук Пилип, Шевчук Зиновія, Чижевський Іван*, Яхторович Роман*.
441 Коцюба Євстахій*, Турубчук Іван*.
485 Коваль Валентин, Тетяна.
497 Шиьовський Олег*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

8 Левицька Олена.
10 Завидняк Євфемія.
127 Брокерт Володимир, Меліта Ольга.
154 Скородинський Андрій*, Данило*, Катерина.
183 Зальопаний Степан*.
203 Тимчишин Іван, Анна.
220 Харів Михайло, Наталія Т.
299 Шкут Сергій.
325 Кунька Микола, Катерина.
345 Войценко Ольга.
389 Любицький Богдан*.
414 Дзівка Йосип.
418 Йонка Микола*, Крамарчук Богдан*.
423 Вихрій Лариса.
430 о. Шиманський Павло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відділ:

9 Чичин Тереса.
17 Щур Олександер.
20 Химич Петро.
42 Фішер Анна.
56 Антошків Іван*.
59 Фламович Василь.
62 Мелето Євстахій*.
94 Кудрик Лука, Марта.
99 Вілямс Маріяна.
127 Грех Нестор І.*
163 Бакалар Марія.
164 Леонардо Ольга.
175 Яворський Василь.
182 Герик Йосип*.
193 Донелі Романа.
207 Сторожук Ольга.
242 Курчак Павло*.
251 Дідула Володимир*.
277 Гуцал Григорій.
288 Карпанюк Анна.
293 Шуберт Олена І.
296 Глубиш Антін Є.*
300 Васильчак Михайло*.
319 Савчук Іван*.
356 Солонинка Євстахій, Катерина.
361 Федорик Михайло*.
362 Масний Степан Н.*
364 Врублевська Марія, Парило Лев.
405 Баран Марта.
412 Ворона Євген.
427 Зарівний Василь.
448 Гудій Петро.
463 Мисько Мирослав*.
484 Куртяник Іван*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 Романський Степан*.
150 Ярмій Степан*.
188 Ткач Федір*.
238 Поверс Олена, Смит Анна.
270 Баран Володимир*.
293 Вальорна Анна, Дибак Степанія.
325 Запісоцька Вікторія, Романчук Йосип*.
341 Косар Михайло*.
351 Руоп Олена В.
361 Віллімс Марія.
364 Владика Володимир К.*
427 Буляк Остап*, Назар Анна, Марія.
439 Юськів Марія.
446 Гнатко Павлина.
469 Сорока Олена, Хома Анна.
476 Кацюба Михайло*, Павло*, Степан*.
478 Гвіз Анна, Дацюк Андрій, Лілея; Мадрига Марія, Скура Анна, Стахів Михайло*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

16 Смолій Іван*.
38 Хомик Василь*.
39 Войталь Микола*.
53 Малевич Богдан Р.*
62 Данко Микола*, Староста Дмитро*.
63 Михалишин Андрій*.
75 Шептак Михайло*.
94 Васкул Микола*, Даймонд-Вайор Ірина, Петрович Юлія.
96 Рефт Софія, Суха Лавра.
102 Бучак Мирон*, Гакенбері Ольга, Стойко Катерина, Труш Катерина.
127 Давидко Михайло*, Косник Євстахія.
142 Остапчук Петро мол.*.
147 Хомик Іван*.
164 Роль Михайло*.
175 Клоп Іван*.
176 Гнат Данило*, Заяльник Петро*, Лесів Анна.
179 Василюка Ольга, Модросик Текля.
220 Балик Олекса*.
233 Дзінкола Юлія.
236 Терпко Євгенія.
245 Стадник Петро І.*
251 Волянський-Денисюк Іван мол.*
257 Балик Михайло мол.*
259 Кобилецький Петро*.
283 Корбері Катерина, Яськів Лев Ю.*
284 Говорка Текля.
298 Пінага Теодор*.
325 Лобур Олексій*, Тома І.*
331 Барста Єва.
338 Дацько Анна, Прох Олена.
361 Шільос Олена.
363 Свифт Іванна.
364 Данилович Марія.
367 Замбровська Розалія.
373 Магац Олена, Подоба Єва.
384 Сирота Іван*.
388 Весоловський Михайло*, Дрискол Аліція.
413 Настюк Даяна Н.
414 Береза Марія.
418 Хилюк Михайло*.
438 Терлецький Степан мол.*
475 Прадо Анна.
481 Голуб Михайло*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

8 Олещук Текля.
107 Мудра Марія.
149 Чвайкус Клавдія.
361 Першин Ксеня.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відділ:

5 Михлів Марія, Олійник Клементина.
8 Чолій Іван М.*
20 Фариняк Марія.
47 Каспряк Анна.
59 Юрик Гнат.
63 Валек Домінік А.*
74 Вулій Ілля.
76 Максимич Григорій.
85 Личко Юрій*.
87 Трояновський Микола.
98 Садовський Роман.
104 Коникевич Михайло.
109 Градик Войтіх.
112 Деркач Стела.
114 Турчиняк Іван.
121 Бих Семен.
123 Козуб Євгенія.
142 Яворський Франко.
146 Макух Семен.
147 Карпевич Дмитро, Сояк Михайло.
158 Зозуля Василь.
160 Воляр Юрій*.
161 Лисяк Федір.
179 Дрегер Анна Б., Шеремета Текля, Якимів Катерина.
193 Донелі Тома Ф.*
217 Белей Василь.
219 Сінґалевич Пилип.
221 Павлюк Ольга.
224 Вовк Дмитро.
230 Трешньовський Михайло*.
235 Гвіздь Семен*.
239 Паньків Іван, Пістун Михайло.
253 Гнатів Василь, Федорів Розалія.
259 Горін Григорій.
262 Мятичак Марія.
276 Марольчик Агнеса.
288 Гонтарик Степан*.
296 Бомбик Михайло.
310 Сколодзь Марія.
339 Хромяк Андрій.
345 Процай Антін.
350 Карий Василь.
361 Бучинська Катерина, Григорчук Павло*, Коваль Петро.
364 Савка Петро*.
367 Лужецький Семен.
389 Ортинський Любомир О.
406 Тарас Андрій 2.
432 Процків Лавро*.
436 Марич Григорій*.
437 Зепух Микола.
482 Кравчишин Єва.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:

5 Тжиан Варвара Є.
8 Коцур Михайло П.
25 Онуфрейчук Віктор Ю.
28 Сидор Маргарита А.
38 Дурвецька Тереса Л., Іванечко Маркіян Е., Маслій Єфрем Я., Тиміш Д. А.; Писарчик Анастасія А.
39 Шевчик Іван П.
42 Галушка Дін М.
63 Ленці Сарина, Христина; Морда Давид А., Одрий Давид А., Кетлін А.
83 Дмитруш Лора Є.
94 Гінець Яким П.
102 Бочар Роберт М.
104 Дротар Іванна.
120 Баць Давид В., Пудик Іванна.
146 Головатий Данило Ю., Прибила Роберт Ю.
147 Кіра Степан.
153 Білик Юрій Р., Гоянюк Марія.
155 Гонімар Варрен В., Добуш Юрій В., Фединишин Василь І.
161 Лапиць Юрій Р.
165 Купа Тиміш М.
169 Зумчак Гері Є.
194 Олійник Степан.
204 Химій Анна, Іван; Цимбала Василь.
217 Бряяч Єлисавета, Катерина, Ольга; Курман Олексій М.
233 Гаркач Орест М., Задорожна Дениса Л.
234 Мотора Михайло.
240 Мішталь Данило Я., Телішевська Романа М.
254 Кузьма Манфред, Сенцьо Бриян І., Тищенко Дора.
257 Кащишин Варвара.
284 Іващук Степан Д., Купинський Михайло А.
301 Панчук Орест Я.
304 Балута Роман.
305 Кічула Рандал І.
309 Стемен Двайт С.
320 Феш Патриція Р.
323 Андрисевич Роні М., Михальський Рандал В.
336 Столяр Олена А.
339 Копина Михайло.
346 Клек Боббі Р., Кубин Ростислав Р.
361 Бабяк Євгенія А.
364 Шийка Каролина С.
372 Зінь Михайло В.
374 Переверженська Галина, Чехович Ірина К., Осип П.
379 Василів Петро О., Микитяк Софія, Чучук Наталія О.
383 Довгань Марко Е.
395 Гулій Маврін.
397 Сеник Іван М.
404 Попович Галина А.
406 Крафт Єфрем А., Марко Ст.
440 Слюсарчук Марія А.
452 Роджерс Петті А.
469 Копистинська Маріяна.
471 Попович Ірина О.
473 Мацелюх Данило М.
476 Гурта Микола.
63 Химка Патриція Л.
150 Гричак Іван Ф. мол., Ярмій Євгенія.
164 Пипяк Франк мол.
183 Длугош Джойс Е., Тома П.
194 Свенц Ірина.
203 Мушкевич Орест.
206 Кіндефорська Ярослава.
238 Берестецький Михайло В.
266 Варбато Альфред Ю., Залонпетрич Петро.
283 Калитан Йосипина.
325 Запісоцький Василь, Михайло.
334 Сидер Євген.
371 Гнатик Оксана.
390 Шпак Едвард, Карло.
427 Савчук Олена А.
430 Дяків Тетяна.
432 Волохатюк Микола.
439 Зима Петро И.
445 Фльорко Роман Р.
446 Грицишин Євген Ст.
451 Грицай Марія А., Роговська Наталія.
458 Кравець Марія А., Олійник Роман 2.
473 Гриневич Ярослав Б., Гавліч Ярослава М.
477 Мазур Елеонора.
478 Дацюк Едвард.
485 Рищар Ігор Ю.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

94 Ткач Богдан, Василь.
106 Магур Євстахій, Маріян М.
127 Пастернак Віра М., Петро М.; Ткачук Роксоляна.
175 Дністрян Василь, Яворський Богдан.
194 Мочула Богдан.
266 Теліга Марія, Микола, Михайло.
296 Сарник Євген 2.
337 Скибяк Ярослава Л.
495 Кузьма Дарія О., Михайло.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

53 Харіщак Оксана.
158 Кунька Марія, Петро.
182 Мочула Богдан.
287 Скородинська Варвара, Іларія.
368 Пацай Михайло І.
397 Савка Іванна.
466 Дудич Люба, Мирослав, Ярослав.
468 Чевереда Лілея М.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

27 Голіната Марія А.
112 Геррі Яковлина Р.
385 Паньків Люба К., Віра А.
430 Шумська Уляна.
495 Кузьма Дарія О., Михайло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

53 Ибер Оксана Б.
56 Ондуський Данило И., Роман Л.
85 Гнатюк Дебора А., Костюк Дебора А.
105 Шнель Маргарита.
106 Дудзяк Ірина А., Сорока Марія, Олександра, Степанія, Тарас.
114 Кохно Наталія, Юрій.
127 Осадца Оксана.
171 Колодій Аркадія, Михайло.
194 Гутович Ірина, Марта.
203 Андрейчук Іван, Іванна.
219 Подоляк Андрея, Патриція А.
251 Бідак Василь, Микола.
271 Остап Євгенія О.
301 Синенький Іван, Олена.
304 Ізена Каролина А.
345 Граб Анна.
348 Еиглиш Володимир Г.
397 Жмуркевич Марія Ст., Уляна Т.
432 Александер Лідія А., Головатий Ірина М., Олег Р.; Мусій Марта А.
478 Капущак Катерина, Мирон, Ярослава.
485 Коваль Андрій, Оксана.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

127 Брокерт Віра, Ірина, Олександер.
150 Пацай Михайло І.
154 Скородинська Варвара, Іларія.
194 Мочула Богдан, Харищак Оксана.
325 Кунька Марія, Петро.
451 Дудич Люба, Мирослав, Ярослав.
478 Чеверда Лілея М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Відділ

53 Харіщак Оксана.
100 Гринович Франко Р.
229 Василенко Варвара.
262 Барановська Ольга.
277 Романів Михайло.
367 Свистун Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Фатюк Михайло мол.
38 Торбай Євген.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

20 Шимон Тарас.
63 Вільська-Зощак Олена, Турко Розамарія Е.
180 Дескович Іван мол., Софія.
331 Вонисько Мирослав І.
344 Татарин Марлена.
351 Кен Лорайна М.
363 Базів Омелян С.
371 Романків Данило.
372 Левенець Іван.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

63 Кухта Катерина М. 2.
172 Мороз Каролина А.
175 Дністрян Василь, Яворський Богдан.
191 Шушко Едвард.
204 Меленкора Марія А.
295 Сивик Патриція, Храпко Василь, Ярослава.
296 Сарняк Євген 2.
356 Солонинка Богдан, Володимир, Ірина, Мирон.
373 Подоба Микола М.
379 Сачавська Варвара І.
478 Лаквуд Бриян П., Гері А.; Остапчук Степан.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

200 Бабський Олег, Тетяна; Баймак Едвард, Іван; Костів Іван, мол., Малафій Данило, Кеннет С.; Петришин Анна П., Супик Іван, Флорентина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

149 Чвайкус Омелян П.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

37 Люстер Рандолф Д.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го липня 1961)

Старий рід забезпечення	148
Кляса О	529
Кляса Т	7,551
Кляса W	12,000
Кляса P20	15,485
Кляса E20	10,891
Кляса E65	912
Кляса P65	662
Кляса DP	196

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	171
Кляса 5E	136
Кляса E20	16
Кляса P20	7
Кляса 6C	3
Кляса P65	2
Кляса E65	2
Разом	48,661

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

(Стан з 31-го липня 1961)

В клясі 1-ій на $ 500	1,639
В клясі 1-ій на $1000	477
В клясі 2-ій на $ 400	389
В клясі 3-ій на $ 100	395
В клясі 4P на $ 250	119
В клясі 4P на $ 500	3,382
В клясі 4P на $1000	1,684
В клясі 5E на $ 250	243
В клясі 5E на $ 500	4,261
В клясі 5E на $1000	1,658
В клясі 6C на $ 500	927
В клясі 6C на $1000	563

НОВІ КЛЯСИ

E20 на $ 500	1,758
E20 на $1000	1,534
E20 на $1500	9
E20 на $2000	25
E20 на $2500	—
E20 на $3000	1
E20 на $5000	1
E18 на $ 500	848
E18 на $1000	1,488
E18 на $1500	16
E18 на $2000	48
E18 на $2500	3
E18 на $3000	10
E18 на $5000	2
E65 на $ 500	37
E65 на $1000	35
E65 на $1500	3
E65 на $2000	2
E65 на $3000	1
E65 на $1000	1
P20 на $ 500	1,243
P20 на $1000	2,039
P20 на $1500	14
P20 на $2000	30
P20 на $2500	1
P20 на $3000	1
P20 на $4000	1
P20 на $5000	1
P65 на $ 500	27
P65 на $1000	44
P65 на $5000	2
Разом	24,962

З кінцем місяця липня 1961 р. в УНСоюзі було всіх забезпечених 73,623

Під зоряним небом Союзівки

На небі зірки і на естраді „Веселки" зірки. То проф. В. Цісик створив із працівничок Союзівки, а також трохи і з гостей барвистий та милозвучний ансамбль, що своїм виступом полонив гостей цього „клаптика України", в п'ятницю, 28-го липня.

Українська жінка і українська пісня, ці дві перлини українського буття, зарепрезентувалися на фоні доокола лічних зелених гір Союзівки, в гармонійній співзвучності тихого вечора.

Програма почалась виступом хору „Веселка", який відспівав „Стоїть явір над водою" в опр. Кошиця і „Курилася доріженька" в опр. Барвінського.

В другій точці програми п. Ліда Остап'юк, студентка університету в Маямі, стипендистка малярства і співу, виконала „Веснівку" Матюка, „Тихесенький вечір" Стеценка і народну пісню „Ой під вишнею". Акомпаніювала дискретно, з повним зрозумінням п-і Марійка Цісик. Вона виступила в наступній точці із двома фортепіяновими етюдами: „Прелюд ціс-моль" Рахманінова і „Танок вогню" де Файя. П-і М. Цісик, бувша учениця сл. п. проф. Савицького а тепер студентка знаної Джуліярд Скул оф Мюзік, показала, не зважаючи на свій дуже молодий вік, поважне опанування фортепіяна і великі можливості на будуче.

Терцет „Рушничок" в аранжерці проф. Цісика виконали з великим успіхом п-і Іванка Осідач, сестра відомого диригента п. В. Божика, Оля Горечко, студентка політичних наук, і Мирослава Нагорняк, студентка фізичного виховання. Акомпаніювала знаменито п-і М. Цісик.

На закінчення хор „Веселка" відспівав з темпераментом „Та віють вітри все буйні" в опр. Кошиця і „Та туман яром котиться" Лисенка. Присутня публіка не дуже збиралася розходитись і скандуванням „ми хочемо ще більше" висказала своє захоплення цим імпровізованим, але дуже вдалим виступом.

Мав рацію проф. Цісик заявивши, що українська пісня і музика триватимуть вічно і лучитимуть українські покоління, де б вони не були.

Над цілою програмою видно було фахову руку диригента, за що належиться йому признання.

Згідно із другою строфкою останньої пісні „гулять хлопцям хочеться" — розпочались союзові вечерниці, дійсно під акорди „Амора", який всеціло обняв свою владу на пару годин.

О. А.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 30-го червня 1961	48,766	24,996	73,762
ПРИРІСТ:			
Нові члени	140	84	224
Прийняті нанову	37	19	56
Прийняті з переступ. листами	21	12	33
Зміни кляс забезпечення	16	7	23
Разом	214	122	336
УБУТКИ:			
Суспендовані члени	100	48	148
Відійшли з переступ. листами	23	14	37
Зміни кляс забезпечення	6	17	23
Відійшли до дорослих	—	6	6
Померли	60	1	61
Вибрали грошові звороти	37	21	58
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	30	37	67
Відійшли на випл. забезп. вповні	59	11	70
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забез.	4	1	5
Разом	319	156	475
Стан з 31-го липня 1961	48,661	24,962	73,623
НЕАКТИВНІ ЧЛЕНИ:			
Виплачене забезпечення	3,986	71	4,057
На безпл. продовження забезпеч.	1,047	818	2,065
Разом в місяці липні 1961	53,894	25,851	79,745

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватися.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за липень 1961 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ нанову в члени УНСоюзу, якщо зголоситься до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1961 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав Падох, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1961 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	168.98
2	181.30
3	359.02
5	757.44
6	129 77
7	246.78
8	820.02
9	115.56
10	100.82
11	139.93
12*	155.86
13	232.90
14	852.86
15*	572.29
16	93.22
17	35.32
18	43.69
20	841.63
21	299.39
22	395.77
23	223.38
24	100.91
25	708.70
26	14.68
28	166.41
29	372.17
30	92.11
31*	225.24
32	33.61
33	294.87
34	13.31
35	258.75
36	249.64
37	227.65
38	502.18
39	1,349.34
40	52.68
41	49.86
42	809.39
43	36.04
45	569.39
46	203.08
47	63.31
49	245.43
50	204.20
51	81.36
52	148.79
53*	270.57
54	212.08
55	263.32
56	159.00
57	513.59
58	242.25
59	730.30
60	82.47
61*	33.33
62*	146.91
63	923.75
64	208.53
65	176.71
66	59.98
67	254.57
68	75.90
69	260.18
70	362.87
72	38.24
73	188.09
74	31.50
75	372.00
76	571.08
77	124.76
78	238.23
79	16.60
80	85.39
81	122.10
82*	50.95
83	589.06
84	170.84
85	219.29
87*	105.92
89	28.76
90	316.88
91	288.24
92	27.17
93	107.64
94	3,062.89
95	87.78
96	316.80
97	170.71
98	61.84
99	170.10
100	166.76
101	24.15
102	1,753.40
103	74.21
104	304.17
105	449.96
106	1,350.50
107	98.45
108	133.22
109	228.81
111	39.92
112	543.97
113	245.67
114*	865.64
115	146.92
116	215.25
117	363.12
118	84.76
119	143.30
120	520.26
121	256.06
122	35.07
123	196.16
124	137.86
125	645.35
126	99.92
127	1,199.19
128	210.67
130	796.22
131*	472.86
132	102.23
133	328.11
134	110.78
135	36.62
137	181.85
138	55.65
140	98.29
141*	25.91
142	349.95
144	133.41
145	277.97
146	263.79
147	782.41
148	80.06
149	193.82
150	227.39
151*	135.80
152	223.39
154	24.15
155	834.85
156	395.29
158	615.62
159	57.49
160	67.00
161	806.51
162	110.82
163	498.35
164	208.43
165*	67.66
166	37.14
167	126.28
168	291.40
169	51.10
170	375.74
171	242.01
172	99.93
173	355.37
174	408.56
175	1,111.16
176	773.90
177	435.86
179	181.41
180	270.24
181	137.64
182	291.38
183	463.52

Відділ	Заплатив
184	400.01
185	37.25
186	70.78
187	92.06
188	18.48
189*	606.80
190	59.11
191	703.88
192	325.86
193	27.43
194*	1,670.16
195	17.35
196	42.17
197	21.17
198	8.12
199	38.12
200	346.33
201	36.34
203*	113.97
204	2,558.13
205	38.60
206	563.20
207*	52.95
208	40.27
209	58.35
210	62.75
211	290.87
212	65.71
213	318.61
214	66.09
215	59.72
216	8.99
217	1,018.04
218	341.35
219	590.57
220	777.58
221*	2,887.41
222	68.22
223	318.41
224	224.68
225	16.52
226*	194.14
227	57.50
228	37.45
229	116.44
230	1,019.67
232	64.49
233*	751.57
234	459.98
235	146.80
236	213.33
237	155.84
238	1,033.60
239*	756.73
240*	992.13
241	189.31
242	196.41
243	89.60
244	23.38
245	465.79
246	40.85
247	176.34
248	80.05
249	25.64
250	6.90
251	544.21
252*	193.44
253	194.39
254	503.46
255	44.40
256	258.10
257*	440.90
258	79.67
259	300.58
260*	22.28
261	147.37
262	27.40
263	34.81
264	53.10
265	50.93
266	675.38
267	111.32
268	428.14
269	7.93
270	600.66
271	238.50
272*	253.05
274	298.28
275	80.82
276	603.95
277	1,497.69
278	22.57
279	31.37
280	171.73
281	296.83
282	55.09
283	347.66
284	109.93
285	112.62
286	117.73
287	527.07
288	500.42
289	340.98
290	132.96
291	488.83
292	1,928.32
293	597.09
294	17.30
295	400.92
296	592.27
297	47.14
298	190.62
299	121.88
300	105.07
301	448.46
302	37.32
303	272.61
304	697.03
305	265.85
306	127.84
307	209.31
308	73.64
309	44.38
310	211.19
312	94.75
313	12.16
314	10.93
315	101.83
316	939.88
317	158.25
318	90.88
319*	72.56
320	524.14
321	222.68
322	67.11
323	130.57
324	428.71
325	1,157.22
326	77.85
327	607.47
328*	104.19
329*	33.38
330	152.48
331	112.96
332	115.56
333	129.43
334	695.35
335	201.90
336	989.62
337	212.94
338	230.45
340	12.85
341*	816.49
342	414.76
343	307.57
344	70.84
345	493.10
346*	31.82
347	244.62
348	377.55
349	196.99
350	616.13
351	60.46
352	139.76
353	268.53
354	171.43
355	146.10

Відділ	Заплатив
356	349.28
357	53.09
358*	177.21
359*	11.87
360*	180.97
361*	5,803.16
362	212.69
363	135.73
364	885.99
365	40.07
366	11.71
367	1,956.54
368	161.44
369	171.26
370	397.17
371*	963.59
372	569.70
373	181.97
374	504.91
375	488.87
376	72.19
377	19.09
378	6.46
379	2,442.29
381	11.68
382	18.84
383	274.90
384	62.16
385	739.23
386	255.60
387*	483.42
388	340.02
392	9.09
393	133.92
394	54.89
395*	190.72
396	125.37
397	888.40
398	127.60
400	170.24
401	43.85
403	145.72
404	46.78
405	35.41
406	494.92
409	64.23
410	18.23
411	19.60
412*	254.52
413	160.36
414	692.93
415*	7.58
417	26.67
418*	37.11
419*	81.53
421	34.81
422	5.46
423*	1,445.25
424*	126.08
427	430.01
428	20.34

Відділ	Заплатив
429	55.73
430	681.73
432*	5,180.73
434*	727.11
435*	128.07
436	147.85
437	562.31
438	111.27
440	283.60
441	525.03
442*	49.63
444*	32.53
445	443.31
446	79.11
447	23.29
448	76.55
449	19.65
450*	92.06
451	206.37
452	125.63
453	32.86
457	457.55
458*	229.83
459*	68.40
460	101.77
461	190.84
463*	11.50
464	398.13
465	211.97
466	116.08
467	21.18
468*	188.19
469*	131.49
471*	1,048.60
472	323.05
473*	1,485.82
475	42.31
476	156.80
477	228.05
478*	134.21
480*	57.74
481	160.39
482	74.00
484	779.41
485*	103.71
486	47.14
487	359.13
488*	233.14
489*	54.29
490	201.39
491	20.[illegible]
492	4.22
494*	57.54
496	70.05
497*	412.60
498	300.06
499	35.96
501	24.18
502*	172.69
503*	82.61
506	182.25

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $145,238.64

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	3.59	216	3.69
3	1.31	221*	2.03
28	2.37	225	22.68
30	4.26	226*	.83
37	25.55	234	11.95
39	15.73	237	1.46
65	6.63	243	2.68
70	3.19	245	1.06
83	1.15	264	2.91
90	3.90	275	4.86
101	1.94	286	20.82
102	14.22	305	1.84
106	.97	316	1.41
112	8.04	321	1.13
117	3.06	335	2.04
127	.97	336	3.95
147	20.73	342	3.39
151*	3.53	367	1.54
170	4.02	370	3.83
185	3.68	384	10.38
194*	.81	388	5.58
206	2.65	482	3.01
209	2.97		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпечення	$248.34
З місячних вкладок від членів	$145,486.98
Відсотки від бондів	43,611.43
Відсотки від морґеджів	15,538.71
Відсотки від членських позичок	1,066.64
Чинш від реальности в Джерзі Ситі, Н. Дж.	2,000.00
Приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	69,091.08
Приходи друкарні і книгарні	19,873.21
Зворот позички до народного фонду	10.00
Надвишка при сплаченях бондах	90.65
З переносу виплаченої нагороди відділ. секретарям за членів молодечого департаменту	7,749.63
Вплачення на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	200.00
З переносу резерви за переписаних членів мол. департаменту	66.00
З переносу федерального податку за помічні сили	1,199.59
З переносу стейтового податку за помічні сили	111.42
З переносу резерви за суспендованих членів	15,949.00
Пожертви на пам'ятник Івана Мазепи	15.00
Пожертви на фонд наглої потреби	1,902.46

Від інвестицій:

Сплати морґеджів	35,178.20
Сплати бондів	99,909.35
Сплати членських позичок	3,450.81
Разом	$462,500.16

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
5	Михлів Марія	$ 500.00
5	Олійник Климентина	500.00
8	Чолій Іван Н.	1,000.00
12	Куртяк Юлія	1,000.00
20	Фариняк Марія	500.00
59	Юрик Гнат	500.00
62	Худяк Анна	1,000.00
74	Були Ілія	1,000.00
76	Борецька Анастасія	500.00
76	Борецька Анастасія	500.00
76	Максимич Григорій	500.00
85	Лечко Юрій	500.00
91	Кулик Стефан	500.00
114	Турчиняк Іван	1,000.00
120	Корницька Гелина	1,000.00
123	Козуб Євгенія	1,000.00
143	Бунько Дмитро	500.00
143	Бунько Дмитро	500.00
158	Зозуля Василь	1,000.00
161	Бечак Іван	500.00
161	Лесак Федор	1,000.00
164	Маленкевич Филип	500.00
219	Сінгалевич Филип	500.00
221	Павлюк Ольга	500.00
235	Гвоздь Семен	1,000.00
239	Панків Іван	1,000.00
253	Гнатів Василь	500.00
259	Білик Марія	500.00
262	Матичак Марія	1,000.00
271	Пасєльський Вілліям	500.00
271	Пасєльський Вілліям	500.00
276	Марольчек Агнеса	1,000.00
277	Придзімірський Петро	1,000.00
288	Гонтарик Стефан	1,000.00
296	Міллєр Франка	500.00
300	Васильчак Стефан	1,000.00
361	Назаревич Петро	1,000.00
361	Розбитський Микола	500.00
361	Вучинська Катерина	500.00
367	Лужецький Семен	500.00
371	Павук Дмитро	500.00
381	Сверлюк Семен	1,000.00
388	Рубаш Микола	500.00
390	Лейн Чалий	500.00
396	Курман Василь	500.00
406	Тарас Андрій	1,000.00
406	Тарас Андрій	1,000.00
413	Каспер Володимир	500.00
432	Палій Андрій	500.00
436	Марич Григорій	500.00
477	Барецька Параскевія	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$13,600.00
Грошові звороти	9,213.09
Виплати на реальностях в Джерзі Ситі, Н. Дж.	3,456.60
Перенос резерви за суспендованих членів в 1960 році	15,949.00
Доплата премії за додаткове обезпечення	410.19
Відсотки на закуплених бондах	242.00

Виплати з фонду народного:

Праці при видавні української енциклопедії англійською мовою	613.64

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і праці та інші виплати на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	49,997.86

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:		
5	Климишин Марина	$ 25.00
16	Ільків Кость	35.00
27	Стаховська Ольга	25.00
29	Ковалевич Симон	35.00
29	Трус Теофіл	35.00
32	Верстюк Стефанія	25.00
35	Гавриш Анна	25.00
36	Кеммет Анна	25.00
36	Сенюк Анна	25.00
39	Корнак Василь	35.00
45	Коба Михайло	25.00
45	Вавриків Анастасія	25.00
57	Шершунович Филимон	35.00
58	Романяк Ксенька	25.00
78	Косинський Михайло	35.00
83	Опришко Михайло	30.00
94	Адамс Сем	35.00
96	Федин Анна	25.00
102	Філіпов Ольга Габрилія	25.00
105	Макар Ігнатій	35.00
106	Гавришків Петро	40.00
108	Дзят Іван	30.00
112	Хома Марія	25.00
112	Гбур Параска	25.00
112	Стиранка Катерина	50.00
114	Зайчук Методій	35.00
125	Елаш Анна	25.00
127	Тарабай Михайло	35.00
140	Полма Катерина	25.00
155	Колодій Марія	25.00
155	Савка Домінка	25.00
161	Нагребецька Павлина	25.00
162	Кориташ Параня	25.00
164	Каляник Макс	35.00
164	Лило Мирон	35.00
164	Піціль Михайло	35.00
168	Марков Микола	30.00
168	Яремків Микола	35.00
175	Буката Онуфрій	35.00
176	Марків Микола	30.00
187	Сенчук Теодор	35.00
189	Костюк Євгенія	25.00
191	Вило Алекс	35.00
191	Коваль Михайло	35.00
192	Коникевич Юлія	25.00
192	Цукер Едвард Іван	35.00
208	Драган Роза	25.00
221	Босий Василь	35.00
221	Гой Анастасія	30.00
221	Гой Дмитро	40.00
221	Масевич Василь	35.00
221	Строчук Микита	50.00
221	Тимець Стефан	35.00
223	Малиборська Єва	25.00
233	Вдискун Андрій	35.00
237	Лужицька Єва	25.00
245	Федорович Лев	40.00
253	Гамиляк Єва	25.00
280	Вучинський Семко	35.00
280	Каторкас Вілліям	35.00
288	Кубарич Адам	35.00
295	Циц Михайло	25.00
296	Цепенюк Юлія	25.00
296	Марійка Михайло	50.00
305	Сороканич Стефан	35.00
312	Гуцал Алекс	35.00
316	Станик Стефан	35.00
320	Захарчук Іван	40.00
322	Куля Катерина	25.00
325	Федик Марія	25.00
334	Демкович Гарри	35.00
337	Притула Анна	25.00
340	Щудлик Іван	30.00
345	Змага Олекса	35.00
352	Матковська Марія	25.00
364	Проць Олена	25.00
364	Скоп Іван	40.00
364	Самсон Іван	35.00
367	Лиско Павло	35.00
367	Маньківський Карло	30.00
370	Переняк Катерина	25.00
371	Храпевич Євген	35.00
371	Стон Йосиф	25.00
371	Стрільбицька Ольга	25.00
379	Микитин Ольга	25.00
383	Грозинський Валтер	25.00
383	Клус Анна	25.00
383	Козак Семен	35.00
383	Шибал Гнат	35.00
395	Осатчук Катерина	25.00
396	Кримська Анастасія	25.00
403	Середницький Іван	50.00
445	Ільчишин Іван	35.00
445	Масло Гарри	35.00
471	Гривнак Стефан	35.00
484	Сливар Кунеґунда	25.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділ. секретарям за другий квартал 1961 р.	$ 29,828.36
Виплати друкарні і книгарні	19,732.37
„Свобода" за орган	10,000.00
Платня помічних сил	5,046.74
Платня головних урядовців	2,875.00
Кошти подорожі і репрезентації	1,896.68
Федеральний податок за помічні сили	1,869.04
За опікунчу обслугу над бондами	1,006.50
Чинш за офіси у власному домі	1,000.00
Стейтовий податок за помічні сили	534.38
Вплати до добродійних організацій	530.88
Канцелярійні прибори і друки	525.01
Винайм машин для зладження виказів (IBM)	510.00
Лікарі за нових членів	346.50
Виплати на пошту	293.02
Книги і друки	180.09
Канадійська канцелярія	150.00
Прибори для зладження виказів (IBM)	167.03
Телефон	155.40
Кошти подорожі постійних організаторів	100.00
Обезпечення поміч. сил (Workmen's Comp.)	80.28
Оголошення	15.00
Вода, рушники і т. п.	12.75

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	70,500.00
Інвестовано в бондах	50,886.00
Позички членам	5,750.00
Разом	$335,374.05

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня осталася	$ 387,440.68
Прихід за липень	462,500.16
Разом	$ 849,940.84
Розхід за липень	335,374.05
Готівка з кінцем 31-го липня 1961 року остається	$ 514,566.79

БАЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 514,566.79
Морґеджі	3,036.812.12
Бонди	15,448,391.39
Позички членам	322,521.31
Реальності	369,080.83
Друкарня	22,543.79
Разом	$ 19,713,916.23

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$ 18,779,910.24
Адміністр. фонд	36,787.91
Конвенційний фонд	77,423.73
Запомоговий фонд	313,599.94
Народний фонд	5,889.94
Посмертний фонд старого роду забезпечення	49,031.76
Резервовий фонд	22,913.92
Сирітський фонд	131,004.62
Спеціяльний фонд на обезпеку інвестицій	252,382.54
Фонд Захисту - Сиротинця	36,734.42
Фонд наглої потреби	8,237.74
Разом	$ 19,713,916.23

Роман Слободян, гол. касир

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	40.42
2	8.39
3	435.92
5	96.01
6	57.65
7	49.33
8	458.85
9	20.18
10	32.66
11	51.94
12*	102.57
13	131.58
14	307.11
15*	121.51
16	82.60
17	4.68
18	6.64
20	314.03
21	219.45
22	49.40
23	55.18
24	2.03
25	123.33
26	1.35
28	7.22
29	100.53
30	14.31
31	.70
33	98.30
34	4.95
35	188.68
36	49.43
37	42.05
38	493.73
39	434.84
40	17.75
41	.25
42	399.30
45	264.81
46	145.73
47	40.06
49	98.25
50	91.93
51	46.81
52	130.17
53*	199.76
54	148.28
55	74.20
56	71.67
57	428.52
58	130.59
59	312.68
60	7.34
61*	6.09
62*	9.38
63	496.02
64	24.73
65	55.37
66	6.58
67	45.48
68	91.72
69	52.39
70	150.75
73	72.92
74	2.12
75	220.45
76	146.76
77	9.22
78	26.00
79	3.25
80	22.65
81	95.75
82*	1.09
83	187.08
84	66.96
85	51.31
87*	3.01
89	.93
90	30.50
91	21.71
92	2.70
93	43.58

Відділ	Заплатив
94	896.64
96	164.16
97	11.47
98	16.55
99	30.16
100	56.35
102	536.93
103	31.79
104	78.30
105	242.37
106	416.98
107	34.54
108	38.68
109	28.22
111	6.47
112	257.42
113	15.69
114*	219.73
115	80.62
116	50.84
117	97.85
118	48.44
119	30.86
120	175.58
121	56.30
122	23.24
123	15.45
124	30.89
125	827.60
126	8.16
127	205.92
128	145.77
130	396.44
131*	603.37
132	13.00
133	38.58
134	8.97
137	30.88
138	15.17
140	58.17
141*	24.62
142	287.65
144	76.19
145	77.66
146	117.80
147	225.33
148	3.15
149	67.84
150	81.96
151*	22.53
155	264.91
156	230.55
158	132.71
159	2.33
160	2.89
161	182.18
163	273.10
164	74.90
165*	46.54
167	122.61
168	325.56
170	233.54
171	144.23
172	13.42
173	138.91
174	67.53
175	185.43
176	73.22
177	116.24
179	94.93
180	61.37
181	10.71
182	45.95
183	282.03
184	57.54
185	8.77
186	5.82
187	30.03
189*	236.40
190	10.24
191	383.40
192	104.43

Відділ	Заплатив
194*	414.60
196	3.72
199	25.00
200	146.56
201	1.22
203*	42.78
204	913.00
206	135.84
207*	4.74
208	29.52
209	3.81
210	12.19
211	105.95
212	6.81
213	95.48
215	41.99
216	19.01
217	260.57
218	157.70
219	203.20
220	294.93
221*	887.77
222	45.64
223	133.61
224	32.71
225	3.73
226*	41.21
227	1.86
229	7.82
230	251.60
232	16.42
233*	193.66
234	363.80
235	69.83
236	127.70
237	109.83
238	496.67
239*	160.30
240*	713.54
241	35.61
242	13.47
243	48.76
244	2.93
245	200.59
247	47.33
248	22.36
251	105.00
252*	25.40
253	6.29
254	416.46
255	6.84
256	81.61
257*	271.29
258	12.05
259	43.61
260*	1.92
261	62.91
262	10.24
263	7.80
264	26.66
265	37.93
266	330.27
267	35.59
268	102.84
269	4.62
270	108.63
271	207.42
274	106.19
275	43.29
276	114.77
277	444.27
278	40.14
279	5.03
280	1.60
281	148.39
282	16.00
283	51.92
284	28.04
285	11.25
286	51.16
287	275.52
288	58.23
289	138.43
290	75.97
291	146.40
292	458.43
293	396.46
295	303.68
296	41.99
297	2.28
298	7.59
299	111.68
300	1.13
301	141.66
303	11.90
304	256.62
305	99.98
306	64.67
307	142.30
308	21.83
309	12.83
310	44.10
312	11.75
313	36.21
314	17.89
316	495.97
317	59.43
318	18.37
319*	76.52
320	156.17
321	100.08
322	14.68
323	70.74
324	70.06
325	284.20
326	56.50
327	440.11
328*	81.60
330	123.23
331	87.14
332	3.90
333	12.93
334	246.48
335	8.73
336	407.46
337	78.63

Відділ	Заплатив
338	107.51
341*	245.44
342	83.75
343	140.45
344	22.70
345	123.10
346*	1.80
347	129.86
348	130.41
349	83.38
350	197.22
351	29.03
352	117.62
353	48.49
354	78.84
355	71.04
356	110.35
357	7.62
358*	33.11
360*	424.21
361*	2,886.57
362	99.18
363	23.12
364	317.91
365	7.15
366	.45
367	622.73
368	48.82
369	21.24
370	131.78
371*	305.00
372	259.20
373	24.86
374	242.53
375	210.05
376	35.02
377	5.04
378	3.00
379	1,179.51
383	187.49
384	32.92
385	229.96
386	56.31
387*	261.04
388	168.22
393	45.31
394	63.95
395*	127.54
397	230.42
898	.85
400	25.54
401	1.86
403	10.23
404	70.30
405	2.22
406	105.29
409	3.40
410	69.49
412*	43.03
413	134.78
414	541.35
415*	1.80
418*	21.19
419*	86.92
421	40.10
423*	269.99
424*	14.90
427	435.97
428	62.99
429	6.08
430	229.36
432*	1,819.27
434*	24.34
435*	123.36
436	265.50
437	196.86
438	63.65
441	390.80
442*	3.79
444*	40.40
445	186.61
446	53.74
447	23.84
448	34.21
449	33.07
450*	77.35
451	258.37
452	51.75
453	4.05
457	62.06
458*	192.04
459*	18.47
460	15.74
461	134.80
463*	37.24
464	336.68
465	35.64
466	107.14
467	2.57
469*	33.45
471*	1,337.26
472	179.00
473*	633.90
475	21.90
476	31.29
477	47.34
478*	57.16
481	77.85
482	4.59
484	335.66
485*	10.32
486	162.46
487	132.07
489*	4.05
490	114.43
491	.68
492	5.49
496	.68
497*	95.82
498	107.34
499	10.71
501	17.09
502*	76.99
503*	71.47
506	100.60

З місячних вкладок від членів, обезпечених в усіх родах обезпеч. $ 55,887.94

З місячних вкладок від членів	$ 55,887.94
Відсотки від бондів	6,525.20
Відсотки від морґеджів	7,232.75
Відсотки від членських позичок	172.71
З переносу резерви за суспендованих членів в 1960 році	7,231.84
З переносу федерального податку за помічні сили	321.48
З переносу стейтового податку за помічні сили	6.86

Від інвестицій:

Сплати морґеджів	12,307.85
Сплати членських позичок	857.40

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
37	Лустир Р. Данило	500.00
355	Штоґрин Петро	500.00
379	Василенко Олекса	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	12,750.00
Грошові звороти	2,788.42
Перенос резерви за суспендованих членів в 1960 році	7,231.84
Перенос резерви за членів переписаних до інших кляс обезпечення	66.00
Доплата вкладок за дітей, яких родичі померли	54.91

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за другий квартал 1961	9,335.30
Платня помічних сил	2,044.71
„Свобода" за „Юкрейнієн Вікли"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	466.22
Стейтовий податок за помічні сили	143.61
Стейтове обезпечення помічних сил	80.27
Видатки на пошту	65.00
Лікарі за нових членів	8.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	53,000.00
Позички членам	2,110.71
Разом	$ 92,244.99

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня осталася	$ 149,696.87
Прихід за липень	90,544.03
Разом	$ 240,240.90
Розхід за липень	92,244.99
Готівка з кінцем 31-го липня 1961 року остається	$ 147,995.91

БАЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 147,995.91
Морґеджі	1,526,113.74
Бонди	3,466,903.89
Позички членам	60,225.92
Разом	$ 5,201,239.46

Стан довжний:

Посмертний фонд	$ 5,087,697.81
Запомоговий фонд	113,541.65
Разом	$ 5,201,239.46

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем 31-го липня 1961 р.	$ 19,713,916.23
Майно молодечого департаменту УНС	$ 5,201,239.46
Разом	$ 24,915,155.69

Роман Слободян, гол. касир

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС УНСОЮЗУ

Учасники секретарсько-організаційного курсу УНСоюзу, що відбувся в днях 17-22 червня ц. р. на Союзівці.

„НИМА ТО ЯК НА СИЮЗІВЦІ"

Мисливемси, гадав, меркував тай думав, ци варта то сі пуди вити на онту Сиюзівку. Так доста сі про неї пише тай вогорит, їздіт тамки ружні пани малі тай вилики навіть дохторі, а я простий хлоп чось фурт мавем пуда. Та того року прийшла криска. Гадаюси щобито ни було, а траба той клаптик України нарешті зобачити. Вімивсм тай випуліщував фамілійну кару, купив ґезоліни за цалих штири таляри тай пустивсі в дорогу. Іду тай їду тай ще далі їду, а ту тої Сиюзівки ни витко. Гадаюси, цим зблудив, але карпатиґрафія каже жи нє. Чоловік прецінь не в кімє битий, подлуґ мапи вірисував маршруту і всьо достоментні грає. Щом вічитав на мапі, то всьо по дорозі є.

Зівем пулудинок тай напивсі ґезованої води. Пива боявємсі пити, бо ті шандері в капилюхах жи виглідають, як старокрайскі плащуни, то дуже вострий нюх мают і можут посадити за аркоголь до джейлу. Нарешті під вечір заїхавсм на обістє Сиюзівки.

Чую грає музика, о, гадаюси, певнім трафив на весілє. Але висілє ни було, а музика ту грає фурт. Мильдуюсі до боса пана Кваса, кажу хто, звідки тай куда, а він мені ключ в жменю тай каже йдіт відпочєти, бости з далекої дороги. А потому бисте прийшли на вичеру. Йой, си гадаю, та то порєдний хлоп, ни питає про дай пеймент, ни кажи, що то всьо мас коштувати, а є хлоп ґоноровий, ну імає мнєкє серце. То мисі дуже сподобало.

Спавєм аж до рані. А як сі рано зробило, вбравєм чисте шмате тай їду на сніданок. Дівчєта як писанкє. Ідна файніша від другої, приносіт під ніс віктунок тай ще зичут смачного. За такий панцкій сервіс лишивєм на столі цалого таляра.

А по сніданку йду на обзорини. На перший штих йду сі привитати з Батьком Тарасом, жи такий замислений стоїт на постументі в кіни дирев. Так сі дивлю на него тай біґме знаю, про що він думає. Жи ту на чужині і свої і чужі шінуют го, як треба, а тамки в дома, де му сі правдивий гонор належит, то чисте безобразіє. Постоявєм тай іду далі.

Нараз звідкись взєвсі коло мене пес, такий акуратні, жи грає на тиливізії. Я го Лесі, а він сі не вобзиває. Аж якийсь дітвак ми сказав, жи він сі пише Чемний. Кажут, жи він ту має свій цалий апартимент зо всім. Гадаюси ту навіт псови добре.

Дивлюсі, а їдну хату назвали Полтава, другу Вурохта, там далі є Чирнівці, а я ще йду далі, бо памітаю ще в старім краю казали, жи дорога до Вільвова виде биз Київ. Так само докладні є на Сиюзівці.

А в тім Вільвові то крику тай сміху повний міх. Вісипалосі дітвори на мураву тай сі за татів ґрейцар [illegible]. Й старші дівчата з тими дітисками сі бавлєт, співают старокрайскі пісні тай віправлєют сні шпортові витрибеньки. Сльоза ми в оці стала, як єм чув той діточий спів. Гадаюси, най жає довгі літа Батько Сиюз, жи дає дітьом оказію свої бесіди ни забувати тай свою пісню співати.

А потому пішовєм назад до головної квартири, то є до Густинниці. Акураті заїхала під будинок машина, з якої висіло два пани, їден високий шпакуватий (казали жи то він пише цалу ґазету), а другий зі бойсина, хоць твар вже пристаруватий.

Гадаюси, то певні буде нащ ґенеральний секретар. Йой, як го обсідали! І той за рукав кєгне і той за полу, і тамтой щось має з ним поговорити! Гадаюси, він вáжна ту парсуна, так, зі той Гамершит в Розєднаних Націох.

Ну, на кінец си гадаю траба піти до Виселки. А було вже добрі темно. Шєм сі ни наблизив, а вже ні наша пісні знов хопила за серце. А ті дівчєта тай хлопці, жи ту такий чи сичий джаб мают, зійшлися як колись в старім краю на вигоні. Ідно грає на фурдибяні, а решта співає.

А як сі всьо коло північи вспокоїло, пішовєм на двєр шукати на небі Великого Воза. Місіць зі.ришито драпавсі по небі з-поза даху Виселки, була красна літна ніч під Купала, делеко видко було гори, зі наші Карпати.

А як єм лігав по такій днині в посьціль, том си помислив: правду той казав „Нима то як на Сиюзівці". Не вєрите, приїдьте, а ввидите.

Фидьо Гайовий

Шикаґо

ВІСТІ З КАРТЕРЕТУ, Н. ДЖ.

Увіковічнення пам'яті. Досягнення й перепони.

Картерет — мале містечко. Його населення сьогодні нараховує 20,507 осіб. Населення мішане. Це свого роду „Ліга Націй", як і в інших місцевостях. Слов'янська група мабуть найбільш численна, а в ній українців-імігрантів і тих, що в Америці роджені — понад 2,000. Репрезентація українців у міській управі могла б бути більшою, якщо б цьому не перешкоджували всякі розбіжності, звичайно дрібні. Маємо в поліції одного сержанта - детектива і двох сержантів - поліцистів — перший з них в українській православній громаді, другі два, через мішані подружжя, — один у польській, другий в мадярській. Клерк містечка з українського роду належить до української католицької громади. Маємо в Шкільній Раді українця, що недавно до неї був вибраний. В т. зв. „зонінґ борд", найменованому посадником і міською радою, підписаний має уряд заступника голови. Місцевий американський тижневик та щоденники в Перт Амбой і Елизабет щотижня приносять відомості про життя й працю двох українських громад і з ними пов'язаних організацій. Так отже ім'я і досягнення українців тут загально відомі, як і їх місцеві та загально національні наставлення.

Українські назви установ й вулиць.

За останнє десятиріччя є певні досягнення на тому відтинку. Побіч старих імен вулиць названих іменами визначних американців — Вашингтона, Лінкольна, Рузвелта (Теодора), ген. Ґрента, ген. Першінґа та ін., маємо вже вулиці названі іменами українців.

Після другої світової війни одна дільниця, одна школа і чотири вулиці названі іменами українців, що служили в різних дивізіях американських збройних сил.

На першому місці ім'я рядовика американської армії Миколи Миня, що впав на фронті в Африці дня 28-го квітня 1943 р. Це був ветеран першої світової війни. Вернувшися додому після демобілізації, він тут довго не затримався, знову зголосився до військової служби. Не дослужився старшинської ранґи, а до кінця залишився рядовиком, при цьому й кухарем. Коли на африканському фронті його частина відступала перед ворогом, Микола кинув куховарські причандали і з рушницею у руках кинувся на ворога та знищив гніздо десяти гітлерівських кулеметчиків. Його ж кашоїди, бачачи цей подвиг, наново пішли в наступ і відтиснули німецьку дивізію. Але Микола за цей подвиг заплатив життям. У мене завжди така думка була, що Миньо вважав себе опікуном - батьком молодих вояків і тому й за них жертвував життя. По смерті він був відзначений найвищою Конґресовою Почесною медалею, яку під час урочистих церемоній передали його пізніш померлій матері. Оригінал посвідчення про те відзначення ми помістили на стіні при вході до церкви.

Дня 10 січня 1957 р. знов в ірочистих церемоніях на Говернор Айленд сестра пок. Миколи охрестила пором „Николас Миньо Феррі", й досі курсує між Беттері Плейс і цим островом. (Див. „Свобода" ч. 14, 22 січня 1957 р.).

В Картереті на честь Миколи найменовано одну дільницю „Миньо Парк", а вже цього року новозбудована школа носить назву „Прайвет Николас Миньо Скул". До того ж ця школа побудована з двобарвного матеріялу — блакитного й жовтого — на взір українського національного прапору. Це треба завдячити нашому молодому інженерові, членові комітету церкви св. Димитрія, п. Іванові Літусові, що на початку цього року був вибраний до Шкільної Ради і в ній став членом будівельного комітету. І хто може сказати, що наше молоде, в Америці роджене покоління, не має любови й пошани до всього, що українське?

Нові вулиці в нашому містечку мають теж такі Capp Street — для вшанування двох братів — рядовика Василя Цапа, що поляг на італійському фронті дня 14-го грудня 1943 р., і рядовика І-ої кляси Володимира Цапа, що поляг в Німеччині дня3 березня 1945 року.

Spoganetz Street — на спомин рядовика І-ої кл. Петра Спаґанича, що впав у боях в Голляндії, дня 16-го вересня 1944 р.

Markowitz Street — на спомин капітана Івана Марковича, любимця відомого ген. Паттона. Він, не зважаючи на недугу дизентерії, піднявся, щоб повести „своїх хлопців" до бою і, тяжко ранений, помер у Люксембургу дня 6-го жовтня 1945 р. — В нас не було телеграфічного бюра. Найближче бюро в Перт Амбою передало мені депешу про смерть Марковича з проханням, щоб повідомити його батьків. Ніколи не забуду: я прийшов до їх хати і пробував передати їм цю сумну вістку, але слова застрягли в горлі. Його мати зразу ж заголосила „я вже дві ночі не спала, відчувала нещастя, нема вже мого сина . . ." До речі, мені приходилось і в інших випадках бути вістуном смерти і було так, що, коли одного разу я зайшов до своїх парафіян, то сестра одного нашого вояка відразу зомліла, думаючи, що я приніс страшну відомість.

Скітка Стріт — на пам'ять вояка маринарки Степана Скітки що поляг у боях на Окінаві дня 14 травня 1945 р.

З довіреної мені громади в військовій службі було 312 вояків армії, фльоти й авіяції і 4 дівчат, що служили в дивізіях „Векс" і „Вейвз". Цю молодь ми виправляли в такий спосіб, що, після сповіді й причастя, кожному й кожній з них було дане в церкві благословення і релігійний медальйон. Це були глибоко зворушливі моменти, коли на думку насувались слова поеми Богдана Лепкого:

„Де ж ви ідете, де ж ви
спічнете? —
(Рота проходить по роті)
Чи на Дунаю, в теплому
краю,
Чи у снігах, на болоті?
Вам по дорозі та на морозі
Смерть білу постіль готує...
Мати заводить, з розуму
сходить,
Батько стоїть і сумує."

Для контакту з нашими вояками ми видавали неперіодичний журнальчик „Ди Говм Нювс", а частіш листи на циклостилі. Отримавши один примірник нашого журнала, пані Еленор Рузвелт, дружина пок. Президента, надеслала нам дня 30 листопада 1944 р. незвичайно сердечного листа. Наші вояки писали листи, що були поміщені в журналі. Контакту ми не зірвали аж до демобілізації. Варто пригадати, що за почином одного з наших вояків, Димі Бохонка, ці діти нашої громади надіслали з різних континентів і країн майже чотири тисячі долярів на ремонт і розпис церкви. Ця сума була одна - п'ята частина коштів ремонту, що закінчився в червні 1945 р.

Тринадцять наших хлопців полягли на полях боїв. З них вісім були мої колишні вівтарні хлопчики. Вісім з-поміж поляглих „вернулись" до дому в військових домовинах і були поховані на наших секціях двох цвинтарів, один похований в Африці, один на Арлінґтонському Національному Цвинтарі, тлінні останки двох моряків і одного лейтенанта - пільота пропали в водах океанів.

У мене збереглися два великі картони листів від наших вояків. Переглядаю їх і кілька чисел журнальчика. Впродовж 19 років папір постарів, пожовк. Але не пожовкли спомини, в яких не раз ці многонадійні молодці стоять перед очима наче живі. На наших же очах вони виростали, приходили на науку катехизму, приймали Св. Тайни, бували в нас в хаті, пустували, дехто з вівтарних хлопчиків виціджував вівтарне вино, думаючи, що „фадер" не помітив, а пізніш приймали в церкві благословення на воєнну службу. Багато споминів — радісних і до краю сумних. Але разом з ними й почуття вдяки за те, що пам'ять наших героїв увіковічнена. І почуття самопевности та гордости, що наші рідні діти своїми грудьми, жертвою молодого життя захищали ту благородну країну, що гостинно прийняла їх батьків і досі є пристанню для нових іміґрантів — ізгоїв з України.

Для вшанування Шевченка

Об'єднаний Український Комітет в Картереті, оснований в цьому році, проводить збір пожертв на пам'ятник Тарасові Шевченкові в Вашинґтоні. До комітету належать громадяни обидвох віровизнань, а це явище додатнє. Комітет поставив собі за ціль добитись, щоб місцева міська управа назвала одну вулицю іменем нашого національного Пророка. Як голова цього комітету, я взяв на себе обов'язок уторувати шлях для здійснення тієї задуми і переконуюсь, що це не така проста справа. В першу чергу треба сподіватись протесту декого з наших сусідів, які не вивітріли з шовінізму. Можливо, що різними особистими контактами цю опозицію можна послабити. Але ж є ще інші резони, які керують спротивом декого з міських урядовців. А саме, кажуть вони, що нові вулиці в першій мірі повинні бути названі іменами поляглих на війні вояків з нашої місцевости.

Наш комітет приготовляє петиції в цій справі, щоб доручити їх посадникові і міській раді. Ці петиції, треба сподіватись, будуть підписані священиками двох церковних громад, управами кільканадцяти організацій і всіма американськими громадянами українського роду, що голосують у міських, повітових, стейтових і національних виборах. Такий підхід може мати рішальний вплив на управу міста. Отже в імені Об'єднаного Українського Комітету заклик до всіх українців — бути готовими до повної підтримки тієї акції. В цій справі різні розходження — віровизнаневі, політичні й особисті — мусять йти в кут. Це Шевченківський рік. Напевне ж, немає одного українця, який не шанував би пам'ять Тараса Шевченка і його ролі в розбудженні нашого закованого народу і його приспаної національної свідомости!

Згідно з євангельським принципом „Царство Боже силою добувається", треба нам усім, при напруженні наших збірних зусиль, вимагати, щоб одна вулиця в нашій місцевості була названа іменем Тараса Шевченка.

До Шановних Читачів „Свободи" в Америці й Канаді, а також до управ відділів Українського Конґресового Комітету в різних місцевостях прохання: Ласкаві будьте надіслати до секретаря нашого комітету, інж. Володимира Янова, інформації про це, в якому місті й якого дня резолюцією міських управ названо чи то вулицю, чи установу іменем Тараса Шевченка. Адреса нашого п. секретаря:

Mr. W. Janiw, 80 Warren Street, Carteret, N.J.

„Стукайте й відчиниться вам" — такий девіз мусить керувати українською збірнотою в Картереті, щоб зреалізувати наш задум. Отримавши ж відомості з інших місцевостей, ми зможемо вжити їх, як переконливий арґумент у наших заходах.

о. Іван Гундяк

ПРОФ. І. В. СЕНЬКО

(Св. пам. товарища студентських років)

Проф. І. В. Сенько

Несподівана смерть вирвала з наших рядів відомого українського громадсько - політичного і наукового діяча професора Івана Васильовича Сенька. Йому було лише 56 років... Він довший час хворів на серце, але до останніх хвилин свого життя не залишав праці. 2 липня 1961 р. — в останній день свого життя — Іван Васильович виїхав з Трентону до Бавнд Брук. Тут він був присутній на фестивалі Юного ОДУМУ, тут він брав участь в засіданні жюрі. На українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку Іван Васильович був на могилі свого брата Ю. Сенька. Він посадив квіти на братовій могилі, а через деякий час, вертаючись до Трентону, помер, не доїхави до своєї хати. І через кілька днів . . . був похований коло братової могили.

Проф. Іван Васильович Сенько відзначався надзвичайною працьовитістю, він усією своєю душею і серцем віддавався громадській і педагогічній праці. Не знаючи відпочинку, він занадто багато працював, і серце не витримало такого великого навантаження . . .

Іван Васильович Сенько народився 24 вересня 1904 року в селі Бурімці на Чернігівщині в родині козака - хлібороба. Великий вплив на світогляд Івана Васильовича мав його дядько — що в роки Революції був старшиною армії Української Народної Республіки і потім за свою активну участь у національно - визвольній боротьбі був розстріляний Чернігівською ЧЕКА.

По закінченні середньої освіти Іван Васильович восени 1923 року вступив до Ніженського Інституту Народної Освіти. В студентські роки Іван Васильович відзначався веселою вдачею і міцним добрим здоров'ям. Він був красень, найкращий фізкультурник. Його товариші з захопленням і з заздрістю дивилися, як він легко робив складні фізичні вправи, як він на руках ішов через усю авдиторію. Іван Васильович одночасно і вчився добре — він був одним із найкращих студентів. Найбільший інтерес виявляв до української мови, літератури та історії України. Коли в 1924 році був організований Семінар української мови та літератури підвищеного типу, то Іван Васильович віразу став його активним членом. Студенти і викладачі любили Івана Васильовича за його щирість, чесність, відвертість і справедливість. Ці риси його вдачі збереглися незмінно на все життя.

Року 1926 Іван Васильович закінчив Ніженський ІНО і дістав призначення на педагогічну роботу. Одночасно Іван Васильович підвищував свою кваліфікацію, вступивши на Заочний Відділ Харківського Педагогічного Інституту. Спочатку Іван Сенько викладав українську мову та літературу в середній школі в с. Пісках на Харківщині, але пізніше в зв'язку з арештом брата своєї дружини змушений був переїхати до Пирятина. Тут він був призначений на посаду викладача української мови та літератури в Технікумі, але в скорому часі з наказу НКВД був знятий з роботи і позбавлений права учителювати. Пізніше Іван Сенько був поновлений в своїх правах на педагогічну працю і був призначений викладачем в Десятирічній школі м. Пирятина.

В 1942-43 рр. Іван Васильович Сенько був редактором пирятинської газети „Рідна Нива". В 1942 р. накладом „Рідної Ниви" вийшла в світ збірка „Вибраних творів" О. Олеся за редакцією Івана Сенька та з його вступною статтею. Примірник цього видання був надісланий О. Олесеві до Праги. У відповідь на це О. Олесь висловив щиру подяку редакторові і видавцеві І. В. Сенькові і просив його передати авторський гонорар своїм сестрам, що жили в Сумах.

В 1944 р. І. В. Сенько перебував у Шайбергофі — в Австрії — працюючи в лісі разом з військово - полоненими. В 1945 р. І. В. Сенько разом із своєю родиною прибув до м. Авґсбурґу і жив в таборі „Сомме Казерне". Тут Іван Васильович з великим запалом віддався науково-педагогічній і громадсько - політичній діяльності. Тут він був організатором і головою Селянської Спілки, членом Української Національної Ради, одним із лідерів УНДС, редактором мови академічних видань, членом Таборової Ради і т. д.

В 1949 р. проф. І. В. Сенько виїхав до ЗДА й оселився в м. Трентоні. Працюючи на фабриці, Іван Васильович увесь свій час вільний від праці, віддає громадській діяльності. Він активно працює в політичній організації СУНД, в Товаристві сприяння Українській Національній Раді, в Українсько - Американському Демократичному Клюбі, в Українському Військово-Історичному Інституті, редактор мови, а пізніше вчений секретар, в Виховній Раді ОДУМ-у. Зразковий і досвідчений педагог — Іван Васильович Сенько знаходить час і для своєї фахової улюбленої педагогічної праці: він викладає в Парафіяльній Школі церкви „Святого Юрія Переможця". А останні два роки І. В. Сенько викладав історію України, а також українську мову та літературу в старших клясах Школи Українознавства при Українсько-Американському Демократичному Клюбі в Трентоні. Тут же він видає свою цінну працю „Програма Виховної Праці Юного ОДУМ-у".

Іван Васильович Сенько був дуже здібним і талановитим педагогом. Він умів пробудити в юних душах велику любов до України та найкращі шляхетні почуття. І в цьому — велика вага його виховно - педагогічної діяльности.

Несподівана і передчасна смерть Івана Васильовича Сенька — це велика втрата для українського громадянства і передусім для нашої молоді, яка в особі проф. І. В. Сенька втратила одного з найкращих своїх педагогів, що з надзвичайною відданістю і любов'ю, з усім завзяттям і жаром своєї прекрасної душі виховував українську молодь в дусі найвищих ідеалів правди і свободи.

Петро Одарченко

Ще про Механічний Інститут в Ню Йорку

У статті про Механічний Інститут в Ню Йорку („Свобода", 9 серпня) не точно подано числа студентів-українців, що вийшли з цього заведення з золотими медалями за виїмкові успіхи в науці. Бо 1960 р. 11 квітня на такій самій ґрадуаційній публічній церемонії, в авдиторії американських інженерів, отримали золоті медалі як найвищу оцінку в трирічнім навчанні аж три українці. А саме: Тарас Шумилович, Модест Венгринович та Володимир Богдан Залуський.

Дуже можливо, що в інших роках нагороджено ще більше українців.

Лл.

● В жовтні ц.р. мають переводити проби, які мають виявити, чи до лету людини в космічні простори вживатимуть нуклеарної енергії.

СПРАВА МОГИЛ В НІМЕЧЧИНІ

За нами роки довшого перебування на чужині, що вкрилася могилами наших братів і сестер. Зокрема вкрита ними Німеччина, де знайшли свій останній спочинок: численні політичні в'язні, науковці, політичні і суспільно-громадські діячі, бувші вояки визвольних змагань, і інші. Як і в кожній країні, так і в Німеччині, існують певні правні приписи, що реґулюють справи могил, оплат за них, тощо. В тих приписах передбачається також ліквідацію могил, за яких місце по означеному часі (найменше 7 років) не внесено належної оплати. Приходиться з прикрістю ствердити, що внаслідок цього припису сотки могил українців стоять перед безпосередньою загрозою ліквідації.

Щоб запобігти цій небезпеці, Головна Управа Центрального Представництва Української Еміґрації в Німеччині поміщує на сторінках української преси списки українців, могили яких стоять на ліквідаційному списку. Рідних і знайомих цих українців просимо в означеному речинці вплачувати гроші на банкове конто ЦПУЕН, чи пересилати їх на його адресу, з зазначенням, за що саме внесено оплату.

Ми свідомі того, що в наших списках буде мале число осіб, які мали рідних і знайомих на Заході. Тому звертаємося до людей доброї волі, до наших установ і організацій з закликом: Допоможіть нам зберегти могили наших братів і сестер на чужині, яким ворожа сила не дала спочити в Рідному Краю! Докажім своєю пожертвою, що пам'ять наших земляків є нам дорога!

Цим разом подаємо список українців померлих в Гавтінґу, за могили яких треба внести оплату найпізніше до 20 вересня 1961 року: Миськів Максим, народж. 1902 року, Стадник Дем'ян, нар. 1902, Лисенко Прохор, нар. 1894, Пазяк Степан, нар. 1922, Стефанович Меланія, нар. 1895, Клименко Володимир, нар. 1923, Мартинишин Іван, нар. 1924, Курінний Василь, нар. 1901, Гоголь Анна, народжена 1927, Якубенко Наталія, нар. 1920, Котивич Степан, 1898, Проців Василь, народж. 1921, Макзір Марія, нар. 1908, Крамар Анна з Кулаків, нар. 1914, Процик Дмитро, нар. 1928, Лакодемянко Іван, нар. 1903, Глущенко Григорій, нар. 1907, Григоренко Петро, нар. 1887, Волошин Олекса, нар. 1925, Лукашенко Василь, нар. 1924, Вавринюк Катря, нар. 1922, Даниленко Володимир, нар. 1924, Гайдуків Іван, нар. 1899 р.

При цьому звертаємо увагу, що оплату за згадані могили треба внести на наступні 10 років, що виносить суму 180 нм, і поділяється так: 60 нм — оплата місця, 120 нм — оплата за втримування цвинтарного порядку, згл. опіки над могилою.

Банкове конто ЦПУЕН:

Dresdener Bank 99802
Zweigstelle Muenchen,
Bayerstr. 4

Адреса ЦПУЕН:

Zentralvertretung der Ukrainischen Emigration in Deutschland, Muenchen 2, Dachauerstr. 9/II, Deutschland.

Головна Управа Центрального Представництва Української Еміґрації в Німеччині.

СОЮЗІВКА ПЕРЕД НОВИМ РЕКОРДОМ

Якща адміністрація Союзівки (яка вже в минулий „Лейбор Дей" ледве вспівала давати собі раду з напливом народу), якщо вона від самого цього наголовку заливається сьомими потами — то я тут же заявляю: я не збираюся агітувати - тягнути на Союзівку гостей - глядачів, тільки змагунів... А на таке я маю всі права. По-перше, число тенісистів у традиційних чемпіонатах УСЦАК, на Союзівці, в вікенд проти „Дня Праці", постійно зростає — отже, мусимо витягнути рекорд і цього року (тим більше, що Союзівка влаштувала ще один корт). По-друге, ми певні, що цього року батеньки й матеньки відважуться нарешті привезти всіх своїх дітей, що грають у теніс — дівчат так само, як і хлопців. По-третє, плавацькі змагання, що проходитимуть водночас із тенісовими, цим разом мають не реґіональний, тільки „загально - крайовий" характер — треба сподіватися напливу змагунів з усіх кінців Америки й Канади. А, по-четверте, цьогорічні враховані спортові імпрези 2, 3 і 4 вересня, на Союзівці, уявлятимуть із себе другу частину Шевченківських Спортових Ігрищ (перша частина — легкоатлетика й футбол — відбудеться тижнем раніше на сумівській оселі „Веселка", в Актон, б. Торонта).

Як бачимо, причин до писання цих рядків таки чимало. А є й ще одна: в мене зі складачем мого минулорічного репортажу з Союзівки, з деякими персонажами тогочасного тенісового турніру і з деякими читачами залишилися до вирівняння більші й менші рахунки. Вирівняти їх необхідно тому, щоб усунути всякі непорозуміння, „злу кров" і все те, що стоїть на дорозі добрих взаємовідносин між звітодавцем, „дієвими лицями" подій і посторонніми глядачами — читачами.

За помилки, що трапилися в моєму минулорічному репортажі з тенісових і плавацьких змагань прошу пробачення для складача, а його — складача прошу пробачення для мене: я в Америці всього одинадцять років, не міг собі — сірома дотепер машинки до писання купити, все ще по-старокрайовому гусячим пером пишу — а в таких умовах складачеві за помилку не важко.

Щодо кривд, які я, мовляв, заподіяв тому, чи іншому змагунові — то вони радше „руські", ніж справжні кривди. Візьмім, напр., згадку про пару півфіналістів Герлинський — Воробкевич. Я захоплювався Герлинським, тому, що він 1) таки справді мужній борець і 2) що він узагалі з'явився і створив для Воробкевича конкуренцію. Воробкевичеві такої похвали не треба — він переміг Герлинського і дійшов до фіналу. Це найвища похвала для Леоніда (Воробкевича)... А що далі, в фіналі, я не захоплювався ним, то це вже справа його слабого виступу в останній рішальній грі. Фінал, що тривав... 35 хвилин, говорить усе. Можна мати для цього виправдання (дві найважчі гри тієї самої днини, коли суперник-Король мав тільки одну), спричинена працею і студіями недотренованість тощо. Я це підкреслив у минулорічному репортажі, а тому гадаю, що з Воробкевичем ми — „квіт".

Щодо другого дітройтчанина, Сливки, то тут типова справа із слабим „розчленуванням" нашого тенісу. Деінде спитали б: де, з ким і скільки разів виграв, чи програв Сливка й Коссак, підрахували б усе це — і з цього вийшло б, хто з них кращий. Я обидвох їх бачив раз у Клівленді: Коссак грав на першій ракеті, Сливка (чомусь) на дальшій, Коссак свої змагання певно виграв, Сливка (зі слабим суперником) мусів „витягати гру з вогню" (суперник у рішальному сеті вів 5:1. Потім виявилося, що Сливка собі... жартував). Що було писати після фіналу (якого я не міг бачити) між Сливкою й Коссаком, на Союзівці?..

Вияснення таких й інших непорозумінь закінчу заявою: наш теніс на Союзівці переріс на багато голов те, що про нього до того часу в принагідних репортажах згадувано, тому хотілося б раз дати загальний образ того, що діється в вікенд під „Лейбор Дей" на Союзівці. Для спортовців треба було дати щось із леґенди, для читача — свого роду лектуру. А для такої ідеї тут і там треба жертвувати не одною засадою ділового звітування. Очевидно, на майбутнє така небезпека не загрожує. То була одноразова дань, вступ до „речі властивої", якої не треба вже ні романізувати, ні драматизувати. Рада на те, щоб звітодавець міг усюди бути й якнайбільше число змагань і змагунів при роботі бачити: викинути його вже в першій рунді з його олдбойського тенісового турніру!.. А ще певніша рада: створити з приявних наших журналістів (все одно, в якій ролі вони перебуватимуть на Союзівці) штаб, що поділив би між собою „сфери впливів" — праці.

В часі своїх недавніх вакацій на „Кобзярівці", Гантер, Н. П., я мав нагоду говорити з головнокомандуючим спортовими імпрезами на Союзівці, інж. Богданом Раком. Популярний „Дада" терпеливо вислухав пропозиції Клівленцу щодо дисципліни („геть із змагунами, що спізняються на змагання!"), „справедливого розподілу" („скорочення гор до одного сета повинно в першу чергу заторкати олдбоїв! В поділі юніорів на кляси хай обов'язують американські межі віку!") і створення Турнірової Комісії з представників трьох делеґатур УСЦАК. Я, від себе, додав ще одне побажання: щоб на майбутнє виключити — як убивче для здоров'я старших людей — таку аномалію як півфінал і фінал олдбоїв в часовій віддалі всього декількох годин.

Мій співбесідник заявив, що враховані й незгадані справи давно вреґульовані правильником турніру — біда тільки, що ніхто не завдає собі труду той правильник... прочитати. Щодо Комісії з трьох делеґатур, то труднощі в тому, що змагання вильосовується надалеко перед початком турніру, а таку комісію можна створити не швидше, як у навечер'я турніру. Я запевнив інж. Рака, що льосування (яке проводиться на сходинах делеґатури СУАСТ Схід) може відбуватися без такої комісії — її завданням було б стежити за ходом турніру й, головно, очолювати його вже в часі самих змагань.

Тоді інж. Рак викотив свої гармати. Найважливіша з них, що зацікавить головно дорослих змагунів - „чоловіків", звучить: цьогорічний турнір проходитиме в двох групах. Про поділ (приділ до даної групи) рішає „рекорд" — роля, яку змагун грав у дотеперішніх турнірах, на Союзівці. Практичні користі такого поділу: найсильніші змагуни не маніпруватимуться легкими перемогами над найслабшими — а ті, в свою чергу, не стануть „жертвою льосування", засудженою впасти вже в першій рунді в нерівній боротьбі. Кожний матиме партнера, з яким принаймні теоретично матиме шанси рівної боротьби. Мала кількість змагань приписаних змагунам дасть нарешті вірний образ уміння (професійний чемпіон світу, Панчи Ґонзалес, нещодавно сказав, що насправді змагун може дати все тільки тоді, коли грає не більш, як одні змагання на добу). Концентрація змагунів меншбільш одного вміння помітно піднесе рівень турніру (чи турнірів) — публіка дістане справжню боротьбу. Вкінці, остання користь задуманого „ню ділу": змагуни чоловіки з другої групи матимуть змогу в час турніру стрінутися в боротьбі із змагунами з кінця першої групи — і, евентуально, перемагаючи їх, займати їхнє місце в першій групі, спихаючи — деґрадуючи їх до другої. Це, з одного боку, уявлятиме вічну „трансфузію крови" — найціннішу прикмету спорту (якої нема напр. в американському бейзболі великих ліґ, чи нема вже й у торонтонському футболі. Гляди диковинне усунення монтреальської „України" з Національної Ліґи й одночасне задержання в цій лізі Олстеру, що згідно з вислідами на грищі, повинен був підпасти деґрадації до нижчої кляси). З другого боку, такий живий контакт між двома групами дасть доволі вірний образ цілої „драбини" нашого тенісу — а не тільки чотирьох найвищих щаблів (як було дотепер).

Тож, нумо, Браття й Сестри — до ракет! Союзівка жде Вас у вікенд під „День Праці" з відкритими дверима п'яти кортів і з відкритими дверима своїх вигідних будинків. (Тільки не забудьте — Ви самі, чи Ваші клюби за Вас — замовити собі місце в цих будинках... Адреса: Soyuzivka, Ukrainian National Ass'n Estate, Kerhonkson, N.Y. Цього року зголошення на турнір, адреса: Mr. Bohdan Rak, 43-21 49th Street, Long Island City 4, N.Y., тел.: TW 8-7685 — *не визначає автоматично запевненої кватири на Союзівці. Цю справу треба полагодити окремо*).

∴

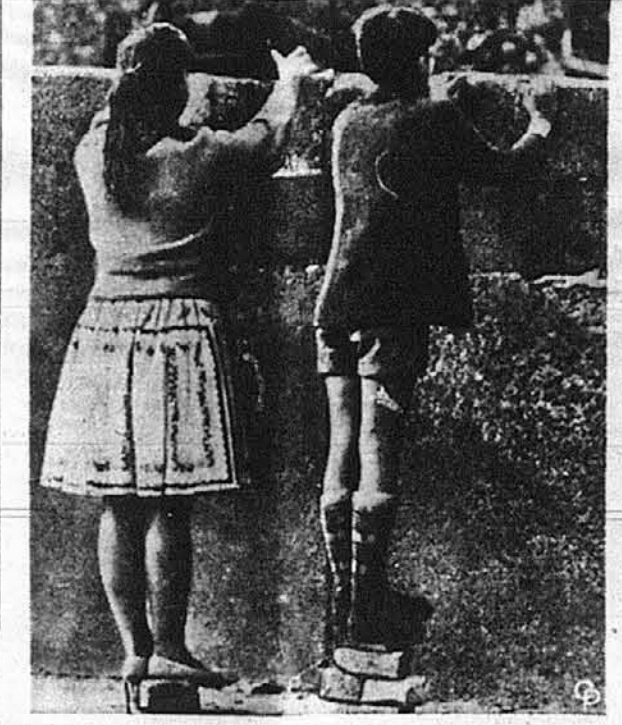
За цими словами Ваш слуга повинен би покласти підпис і висушити перо. Та сумління гризе мене, чому я пишу тільки про тенісистів, а нічого про плаваків. Щоб очистити своє сумління й не псувати матеріялу (на якому я не багато розуміюся) висказжу свою тверду віру, що про „мокру аферу" напевно напише хтось інший (привіт О. Лисякові!). А умови зголошення й адреси для плаваків ці ж самі, що й для тенісистів.

P. S. Представникам наших тенісових клюбів і секцій — тема для розважань у безсонні ночі: як використати час перебування на „Союзівці", щоб за ці три дні довести до стану „фікс-унд-фертіґ" (з англійського: „реді - ту - йіт") наші командні (дружинні) чемпіонати в тенісі?...

ОНО

Замітка редакції: Відносно розподілу змагунів в конкуренції чоловіків на дві групи запало рішення вже після написання цієї статті. Постановлено, що такий розподіл на групи сильніших і слабших змагунів у цьому році був би передчасний, та що його можна буде ввести в черговому році. Плян розгривок буде вильосуваний на черговому засіданні СУАСТ-Схід і поданий на сторінках „Свободи".

В ПЕРЕГОРОДЖЕНОМУ БЕРЛІНІ

Шкільні діти із Західнього Берліну намагаються „кинути оком" на знайомі їм з ігор з шкільними друзями вулиці і площі Східнього Берліну, що від них відгородив їх комуністичний режим муром і колючим дротом.

Ґвінейський дипломат счинив бійку і ще оскаржує ЗДА в „дискримінації"

Об'єднані Нації. — Заступник амбасадора муринської республіки Ґвінеї при Об'єднаних Націй, Мішель Колле, зголосив офіційну скаргу до Генерального Секретаря ОН Гаммершилда проти ЗДА за побиття його нюйоркською поліцією, з вимогою сатисфакції від ОН і від уряду ЗДА. Водночас представник Ґвінеї скликав пресову конференцію в Об'єднаних Націях, в якій оскаржив З'єдинені Держави за ніби-то нестерпні для колірових дипломатів відносини в ЗДА, зокрема в Ню Йорку, де вони „на кожному кроці" стрічаються з актами дискримінації. Насправді, за ствердженням начальника поліції в Ню Йорку Майкела Морфі та у висліді докладно переведеного слідства, списаного на 15 сторінках друку, справа виглядала так, що ґвінейський дипломат наїхав на таксівку на Бронксі в Ню Йорку та вдарив спершу її власника, а потім штовхнув поліціянта. Счинилась бійка, в якій дійсно досить погано потурбували муринського дипломата. Він відмовився був їхати на поліційну станицю і його силоміць втягли до поліційного авта, а виказався він дипломатичною довідкою щойно на поліції. Начальник поліції Морфі і американський амбасадор в ОН Адлей Стівенсон висловили свій „жаль" ґвінейському дипломатові, але водночас згаданий комішинер поліції цілком виправдав від будь-якої вини поліціянта, який арештував був Мішеля Колле. Цей останній має високу освіту в паризькій Сорбонні і був міністром освіти в Ґвінеї та амбасадором в Ліберії, але з Ліберії відкликано його теж внаслідку якоїсь його авантури і на просьбу президента Ліберії Тубмана. Мішель Колле має — пишуть газети — нагальну непогамовану вдачу, а вся скарга Ґвінеї — це антиамериканська пропаганда.

Короткі Вісті

● **Берхтесґаден**, колишня літня столиця Гітлера, стала одним із пунктів туристичного руху чужинців в Західній Німеччині. За 1 марку вступу опроваджують туристів по руїнах Берхтесґаденського замку, включно з підземним бункром Гітлера глибиною 220 стіп, де Гітлер мав свою спальню і робітню, безпечну проти найлютіших летунських атак.

● **Бюджетова рада правління міста Ню Йорку** затвердила одноголосно пропозицію посадника Ваґнера встановити сорокгодинний тиждень праці для 40.500 нюйоркських поліцистів й інших уніформованих міських службовців. Дотеперішній час праці для цих категорій міських службовців тривав 42 години на тиждень. Обов'язуватиме ця редукція від 5-го вересня ц. р., вона коштуватиме міську управу від 10 до 15 мільйонів долярів.

● **В Південному В'єтнамі** посилилась війна проти комуністичних терористів і партизанів, вишколюваних, узброюваних та перекидуваних із комуністичного Північного В'єтнаму. Спеціяльні південно-в'єтнамські відділи, вишколені американцями для партизанських дій, переходять до наступу й винищують терористів. В одному такому ударі вбито 44-х комуністів та взято в полон 24-х.

Пам'яті о. д-ра Онуфрія Ковальського

Недавно „Свобода" принесла сумну вістку про трагічну смерть славної пам'яті, о. д-ра Онуфрія Ковальського, пароха греко - католицької церкви, науковця і патріота та щирого працівника свого поневоленого народу.

Нехай оцих кілька скромних стрічок споминів про покійного будуть маленькою квіткою на його могилу, а для нас живучих прикладом і наукою, як ми повинні жити в згоді для загального добра всіх.

Пригадую собі часи в 1937-1942 роках, коли покійний о. д-р Ковальський був парохом церкви Преч. Діви Марії на „савтсайді" в Шикаґо. Тоді я був головою окружної управи ОДВУ в Шикаґо, де ми влаштовували „Український Національний День" у великім тоді „Гармс Парку". „День" мав розпочатися польовою Службою Божою в Парку. На превеликий жаль, деякі священики відмовилися тоді відправляти надворі, мотивуючи це тим, що „не хочуть мішатися до політики". Тоді ми були примушені вдатися на „савтсайд" до тодішнього пароха о. д-ра О. Ковальського. Покійний погодився взяти участь у відправі польової Служби Божої і сказав нам таке: — А чому ж би ні? Чи молитися за свій нарід, за його здоров'я, за душі поляглих українських героїв таких, як Петлюра чи Коновалець, не єсть нашим обов'язком"?

Це святі слова Покійного, я їх ніколи не забуду. І так він говорив нераз. Він багато причинився до піддержки в той час одинокої української радіової програми.

Не забуду також тих слів, які Покійний часто пригадував, що будувати Україну мусять всі українці разом.

Хай цих кілька незабутніх слів Покійного будуть нам всім в пам'яті. Дай, Боже, щоб всі українці працювали так, як це робив покійний о. д-р О. Ковальський ціле своє життя. Хай земля Йому буде легкою, а пам'ять Його діл буде вічною.

Гр. Семочко
Шикаґо

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Від Президії Об'єднання Українських Письменників „Слово"

На запитання багатьох наших читачів і прихильників про недавно видану в Ню Йорку збірку поезій Емми Андрієвської „Риба і розмір", Президія повідомляє, що ця книжка не є виданням Об'єднання Українських Письменників в екзилі „Слово".

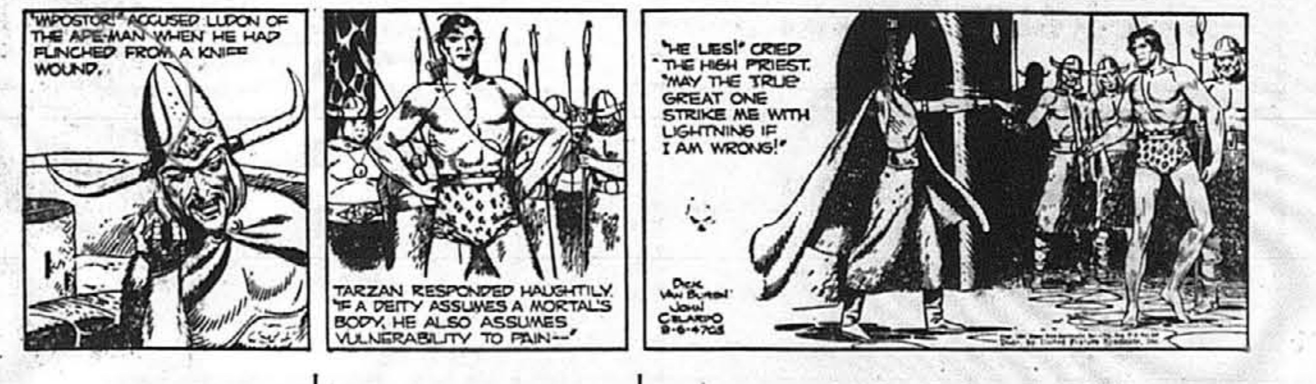
Фірмовий знак Об'єднання (чорна силюетка птаха з розпростертими крилами), що стоїть на титульній сторінці цього видання, поставлено без відома Президії.

Остерігаємо надалі всіх видавців і власників друкарень, що ставити фірмовий знак Об'єднання Українських Письменників „Слово", на ту чи іншу видавану книжку, можна тільки після спеціяльного дозволу Президії ОУП „Слово".

● **Комунофільський президент Ґвінеї Секу Туре** видалив відтіль єпископа Католицької Церкви Жерара де Мільвіля за опозицію проти удержавлення всіх шкіл та за заяву, що Католицька Церква і її школи не підлягають розпорядкам цивільного правління.

ТАРЗАН, ч. 4705. Жрецьдема скус Тарзана.

— Самозванець! — оскаржував Людон мавполюда, коли той не міг оберегти себе від поранення ножем.

Тарзан гордовито відповів. — Коли божок прибирає тіло смертного, то він прибирає і уразливість на біль...:

— Він бреше! — кричав найвищий жрець. — Коли я не маю слушности, то нехай мене правдивий великий єдиний уб'є громом!